

Dòng 1-38
Nhà họ Vương

V1 Trăm năm trong cõi người ta,
V2 Chũ tài, chũ mệnh, khéo là ghét nhau.
V3 Trãi qua một cuộc bể dâu,
V4 Những điều trông thấy mà đau đớn lòng;
V5 Lạ gì bỉ sắc, tư phong,
V6 Trời xanh quen thói má hồng đánh ghen.
V7 Cảo thơm lần giở trước đèn,
V8 "Phong tình cổ lục" còn truyền sử xanh.
V9 Rằng: năm Gia Tĩnh triều Minh,
V10 Bốn phương phẳng lặng, hai Kinh vững vàng.
V11 Có nhà viên ngoại họ Vương,
V12 Gia tư nghĩ cũng thường thường bậc trung,
V13 Một trai con thú rớt lòng,
V14 Vương Quan là chủ, nổi dòng nho gia.
V15 Đầu lòng hai ả tố nga,
V16 Thúy Kiều là chị, em là Thúy Vân.
V17 Mai cốt cách, tuyết tinh thần:
V18 Một người một vẻ, mười phân vẹn mười.
V19 Vân xem trang trọng khác vời,
V20 Khuôn trăng đầy đặn, nét ngài nở nang.
V21 Hoa cười, ngọc thốt, đoan trang,
V22 Mây thua nước tóc, tuyết nhường màu da.
V23 Kiều càng sắc sảo mặn mà,
V24 So bề tài sắc, lại là phần hơn.
V25 Làn thu thủy, nét xuân sơn,
V26 Hoa ghen thua thắm, liễu hờn kém xanh
V27 Một hai nghiêng nước nghiêng thành,
V28 Sắc đành đòi một, tài đành họa hai.
V29 Thông minh vốn sẵn tính trời,
V30 Pha nghề thi họa, đủ mùi ca ngâm,
V31 Cung, thương, lầu bạc ngũ âm,
V32 Nghề riêng ăn đứt hồ cầm một trương.
V33 Khúc nhà tay lựa nên chương,
V34 Một thiên bạc mệnh lại càng não nhân.
V35 Phong lưu rất mực hồng quần,
V36 Xuân xanh xấp xỉ tới tuần cập kê

V37 Êm dềm trướng rũ màn che,
V38 Tường đông ong bướm đi về mặc ai.

Dòng 39-132

Viếng mộ Đạm Tiên

V39 Ngày xuân con én đưa thoi,
V40 Thiều quang chín chục đã ngoài sáu mươi
V41 Cỏ non xanh tận chân trời,
V42 Cành lê trắng điểm một vài bông hoa
V43 Thanh minh trong tiết tháng ba,
V44 Lễ là Tảo mộ, hội là Đạp thanh.
V45 Gần xa nô nức yến anh,
V46 Chị em sắm sửa bộ hành chơi xuân
V47 Dập dìu tài tử giai nhân,
V48 Ngựa xe như nước, áo quần như nêm.
V49 Ngõn ngang gò đống kéo lên,
V50 Thoi vàng vó rắc, tro tiền giấy bay
V51 Tà tà bóng ngả về tây,
V52 Chị em thơ thẩn dan tay ra về.
V53 Bước lần theo ngọn tiểu khê,
V54 Lần xem phong cảnh có bề thanh thanh
V55 Nao nao dòng nước uốn quanh,
V56 Dịp cầu nho nhỏ cuối ghềnh bắc ngang
V57 Sè sè nấm đất bên đường,
V58 Dầu dầu ngọn cỏ, nửa vàng nửa xanh,
V59 Rằng: "Sao trong tiết Thanh minh,
V60 Mà đây hương khói vắng tanh thế mà?"
V61 Vương Quan mới dẫn gần xa:
V62 "Đạm Tiên nàng ấy xưa là ca nhi
V63 "Nổi danh tài sắc một thì,
V64 "Xôn xao ngoài cửa, hiếm gì yến anh.
V65 "Phận hồng nhan có mong manh,
V66 "Nửa chừng xuân, thoát gãy cành thiên hương
V67 "Có người khách ở viễn phương,
V68 "Xa nghe cũng nức tiếng nàng tìm chơi
V69 "Thuyền tình vừa ghé đến nơi,
V70 "Thì đà trâm gãy bình rơi bao giờ!
V71 "Buồng không lạnh ngắt như tờ,

V72 "Dấu xe ngựa đã rêu lò mờ xanh
V73 "Khóc than khôn xiết sự tình,
V74 "Khéo vô duyên bấy là mình với ta!
V75 "Đã không duyên trước chằng mà,
V76 "Thì chi chút ước gọi là duyên sau,
V77 "Sấm sanh nếp tử, xe châu,
V78 "Vùi nông một nắm, mặc dầu cỏ hoa,
V79 "Trải bao thỏ lặn, ác tà,
V80 "Ấy mờ vô chủ, ai mà viếng thăm!"
V81 Lòng đâu sẵn món thương tâm
V82 Thoạt nghe Kiều đã đầm đầm châu sa:
V83 "Đau đớn thay, phận đàn bà!
V84 "Lời rằng bạc mệnh cũng là lời chung
V85 "Phũ phàng chi bấy Hoá công!
V86 "Ngày xanh mòn mỏi, má hồng phôi pha
V87 "Sống làm vợ khắp người ta
V88 "Hại thay! Thác xuống làm ma không chồng!
V89 "Nào người phượng chạ, loạn chung,
V90 "Nào người tích lục, tham hồng là ai?
V91 "Đã không kẻ đoái, người hoài,
V92 "Sẵn đây ta kiếm một vài nén hương
V93 "Gọi là gặp gỡ giữa đường,
V94 "Họa là người dưới tuổi vàng biết cho."
V95 Lâm râm khẩn khứa nhỏ to
V96 Sụp ngồi, đặt cỏ trước mờ, bước ra.
V97 Một vùng cỏ áy, bóng tà,
V98 Gió hiu hiu thổi một và bông lau.
V99 Rút trâm sẵn giắt mái đầu
V100 Vạch da cây, vịnh bốn câu ba vắn
V101 Lại càng mê mẩn tâm thần,
V102 Lại càng đứng lạng tàn ngàn chẳng ra
V103 Lại càng ủ dột nét hoa
V104 Sầu tuôn đứt nối, chân sa vắn dài!
V105 Vân rằng: "Chị cũng nực cười,
V106 "Khéo dư nước mắt, khóc người đời xưa!"
V107 Rằng: "Hồng nhan tự nghìn xưa,
V108 "Cái điều bạc mệnh có chừa ai đâu
V109 "Nỗi niềm tưởng đến mà đau,
V110 "Thấy người nằm đó, biết sau thế nào?"

V111 Quan rằng: "Chị nói hay sao,
V112 "Một lời là một vận vào khó nghe!
V113 "Ở đây âm khí nặng nề,
V114 "Bóng chiều đã ngả, dặm về còn xa."
V115 Kiêu rằng: "Những đấng tài hoa,
V116 "Thác là thể phách, còn là tinh anh
V117 "Dễ hay tình lại gặp tình,
V118 "Chờ xem, ắt thấy hiển linh bây giờ."
V119 Một lời nói chưa kịp thưa,
V120 Phút đâu trận gió cuốn cờ đến ngay,
V121 ào ào đổ lộc, rung cây,
V122 Ở trong đường có hương bay ít nhiều
V123 Đè chùng ngọn gió lần theo,
V124 Dấu giày từng bước in rêu rành rành
V125 Mặt nhìn, ai nấy đều kinh,
V126 Nàng rằng: "Này thực tinh thành chẳng xa
V127 "Hữu tình ta lại gặp ta,
V128 "Chớ nề u hiển, mới là chị em."
V129 Đã lòng hiển hiện cho xem,
V130 Tạ lòng, nàng lại nối thêm vài lời
V131 Lòng thơ lai láng bồi hồi,
V132 Gốc cây, lại vạch một bài cổ thi

Dòng 133-170

Buổi sơ giao giữa Kim Trọng & Kiều

V133 Dừng dằng nửa ở nửa về,
V134 Nhạc vàng đâu đã tiếng nghe gần gần
V135 Trông chùng thấy một văn nhân
V136 Lỏng buông tay khấu, bước lần dặm băng.
V137 Đè huề lưng túi gió trăng,
V138 Sau lưng theo một vài thằng con con.
V139 Tuyết in sắc ngựa câu dòn,
V140 Cỏ pha mùi áo nhuộm non da trời.
V141 Nẻo xa mới tỏ mặt người,
V142 Khách đà xuống ngựa, tới nơi tư tình
V143 Hải văn lần bước dặm xanh,
V144 Một vùng như thể cây quỳnh, cành giao
V145 Chàng Vương quen mặt ra chào

V146 Hai Kiều e lệ nép vào dưới hoa.
V147 Nguyên người quanh quất đâu xa,
V148 Họ Kim tên Trọng vốn nhà trâm anh.
V149 Nền phú hậu, bậc tài danh,
V150 Văn chương nét đất, thông minh tính trời
V151 Phong tư tài mạo tuyệt vời,
V152 Vào trong phong nhã, ra ngoài hào hoa
V153 Chung quanh vẫn đất nước nhà,
V154 Với Vương Quan trước vẫn là đồng thân.
V155 Trộm nghe thơm nức hương lân,
V156 Một nền Đồng tước, khoá xuân hai Kiều.
V157 Nước non cách mấy buồng thù,
V158 Những là trộm dấu, thâm yêu chốc mòng.
V159 May thay giải cấu tương phùng,
V160 Gặp tuần đố lá thoả lòng tìm hoa.
V161 Bóng hồng nhác thấy nẻo xa,
V162 Xuân lan, thu cúc, mạn mà cả hai
V163 Người quốc sắc, kẻ thiên tài,
V164 Tình trong như đã, mặt ngoài còn e.
V165 Chập chờn cơn tỉnh, cơn mê,
V166 Rõn ngời chẳng tiện, dứt về chĩn khôn.
V167 Bóng tà như giục cơn buồn
V168 Khách đà lên ngựa, người còn ghé theo
V169 Dưới dòng nước chảy trong veo,
V170 Bên cầu tơ liễu bóng chiều thướt tha.

Dòng 171-242

Báo mộng

V171 Kiều từ trở gót trướng hoa
V172 Mặt trời gác núi chiêm đà thu không
V173 Gương Nga chênh chếch dòm song
V174 Vàng gieo ngấn nước, cây lồng bóng sân
V175 Hải đường lả ngọn đông lân,
V176 Giọt sương gieo nặng, cảnh xuân là đà
V177 Một mình lạng ngắm bóng Nga
V178 Rộn đường gần với nỗi xa bởi bởi:
V179 "Người mà đến thế thì thôi,
V180 "Đời phồn hoa cũng là đời bỏ đi

V181 "Người đâu gặp gỡ làm chi,
V182 Trăm năm biết có duyên gì hay không?"
V183 Ngón ngang trăm mối tơ lòng,
V184 Nên câu tuyệt diệu ngụ trong tính tình
V185 Chên chên bóng nguyệt xế màn
V186 Tựa ngồi bên triện, một mình thiu thiu.
V187 Thoắt đâu thấy một tiểu kiều,
V188 Có chiều phong vận, có chiều thanh tân
V189 Sương in mặt, tuyết pha thân,
V190 Sen vàng lãng đãng, như gần như xa
V191 Rước màng, đón hỏi dò la:
V192 "Đào nguyên lạc lối đâu mà đến đây?
V193 Thưa rằng: "Thanh khí, xưa nay,
V194 "Mới cùng nhau lúc ban ngày đã quên?
V195 "Hàn gia ở mái tây thiên,
V196 "Dưới dòng nước chảy, bên trên có cầu
V197 "Mấy lòng hạ cố đến nhau,
V198 "Mấy lời hạ tú ném châu gieo vàng.
V199 "Vâng trình hội chủ xem tường,
V200 "Mà xem trong sổ đoạn trường có tên
V201 "Âu đành quả kiếp nhân duyên,
V202 "Cũng người một hội, một thuyền đâu xa!
V203 "Này mười bài mới, mới ra,
V204 "Câu thần lại mượn bút hoa vẽ vờ."
V205 Kiều vâng lĩnh ý đề bài,
V206 Tay tiên một vẫy, đủ mười khúc ngâm
V207 Xem thơ nức nở khen thầm:
V208 "Giá đành tú khẩu, cảm lân, khác thường!
V209 "Ví đem vào tập đoạn trường,
V210 "Thì treo giải nhất, chi nhường cho ai!"
V211 Thềm hoa khách đã trở hài,
V212 Nàng còn cầm lại một hai tự tình
V213 Gió đâu sịch bức màn màn,
V214 Tỉnh ra mới biết rằng mình chiêm bao
V215 Trông theo nào thấy đâu nào,
V216 Hương thừa đường hãy ra vào đâu đây!
V217 Một mình lưỡng lự canh chày,
V218 Đường xa, nghĩ nổi sau này mà kinh
V219 Hoa trôi, bèo dạt, đã đành,

V220 Biết duyên mình, biết phận mình thế thôi!
V221 Nỗi riêng lóp lóp sóng gòi,
V222 Nghĩ đòi cơn, lại sứt sùi đòi cơn
V223 Giọng Kiều rền rĩ trướng loan,
V224 Nhà huyên chột tỉnh, hỏi: "Còn có gì?"
V225 "Cớ sao trần trọc canh khuya,
V226 "Màu hoa lê hây dầm dề giọt mưa?"
V227 Thừa rằng: "Chút phận gây thơ,
V228 "Dưỡng sinh đòi nợ tóc tơ chưa đền
V229 "Buổi ngày chơi mả Đạm Tiên,
V230 "Nhấp đi, thoát thấy ứng liền chiêm bao
V231 "Đoạn trường là số thế nào?
V232 "Bài ra thế ấy, vịnh vào thế kia
V233 "Cứ trong mộng triệu mà suy
V234 Phận con thôi có ra gì mai sau!"
V235 Dạy rằng: "Mộng triệu cú đâu?
V236 "Bỗng không mua nào chuốc sầu, nghĩ nao!"
V237 Vâng lời khuyên giải thấp cao
V238 Chưa xong điều nghĩ, đã đào mạch Tương
V239 Ngoài song thả thẻ oanh vàng
V240 Nách tường bóng liễu bay sang láng giềng
V241 Hiên tà gác bóng nghiêng nghiêng
V242 Nỗi riêng, riêng chạnh tác riêng một mình.

Dòng 243-524

Lời nguyện ước

V243 Cho hay là giống hữu tình
V244 Đố ai gỡ mối tơ mảnh cho xong
V245 Chàng Kim từ lại thư-song
V246 Nỗi nằng canh cánh bên lòng biếng khuây
V247 Sầu đong càng khắc càng đầy,
V248 Ba thu dọn lại một ngày dài ghê!
V249 Mây tần khóa kín song the
V250 Bụi hồng lẻo đẻo đi về chiêm bao
V251 Tuần trăng khuyết, đĩa dầu hao,
V252 Mặt mơ tưởng mặt, lòng ngao ngán lòng.
V253 Bồng vãn hơi lạnh như đồng
V254 Trúc se ngọn thỏ, tơ trùng phím loan

V255   Mành tương phơn phớt gió đàn
V256   Hương gậy mùi nhớ, trà khan giọng tình:
V257   "Ví chẳng duyên nợ ba sinh,
V258   "Làm chi những thói khuynh thành trêu người?"
V259   Bâng khuâng nhớ cảnh, nhớ người,
V260   Nhớ nơi kỳ ngộ vội dời chân đi
V261   Một vùng cỏ mọc xanh rì,
V262   Nước ngâm trong vắt, thấy gì nữa đâu!
V263   Gió chiều như gọi cơn sầu
V264   Vi-lô hiu hắt như màu khơi trêu
V265   Nghề riêng nhớ ít, tưởng nhiều,
V266   Xăm xăm đê nẻo Lam kiều dần sang
V267   Thâm nghiêm, kín cổng, cao tường,
V268   Cạn dòng lá thắm; dứt đường chim xanh.
V269   Lơ thơ tơ liễu buông mành
V270   Con oanh học nói trên cành miả mai
V271   Mấy lần cửa đóng then cài
V272   Đầy thềm hoa rụng, biết người ở đâu?
V273   Tàn ngàn đứng suốt giờ lâu
V274   Dạo quanh chợt thấy mái sau có nhà
V275   Là nhà Ngô Việt thương gia,
V276   Buồng không để đó, người xa chưa về
V277   Lấy điều du học hỏi thuê
V278   Túi đàn, cặp sách, đề huề dọn sang
V279   Cỏ cây, cỏ đá sẵn sàng
V280   Có hiên Lâm thúy, nét vàng chưa phai.
V281   Mằng thềm chốn ấy chữ bài
V282   Ba sinh âu hẩn duyên Trời chi đây!
V283   Song hồ nửa khép cánh mây
V284   Tường đông ghé mắt ngày ngày hàng trông
V285   Tác gang đồng tỏa nguyên phong
V286   Tịt mù nào thấy bóng hồng vào ra
V287   Nhận từ quán khách lân la,
V288   Tuần trăng thắm thoát nay đà thêm hai
V289   Cách tường phải buổi êm trời,
V290   Dưới đào đường có bóng người thướt tha
V291   Buồng cầm, xóc áo, vội ra,
V292   Hương còn thơm nức, người đà vắng tanh
V293   Lần theo tường gấm dạo quanh

V294 Trên đào nhác thấy một cành kim thoa
V295 Giơ tay với lấy về nhà:
V296 "Này trong khuê các, đâu mà đến đây?
V297 "Gẫm âu người ấy, báu này
V298 "Chẳng duyên chưa dễ vào tay ai cầm!"
V299 Liên tay ngắm nghĩa biếng nằm
V300 Hãy còn thoang thoảng hương trầm chưa phai.
V301 Tan sương đã thấy bóng người
V302 Quanh tường ra ý tìm tòi ngẩn ngơ
V303 Sinh đà có ý đợi chờ,
V304 Cách tường lên tiếng xa đưa ướm lòng:
V305 "Thoa này bắt được hư không,
V306 "Biết đâu Hợp phố mà mong châu về?"
V307 Tiếng Kiều nghe lọt bên kia:
V308 "Ơn lòng quân tử sá gì cửa rơi,
V309 "Chiếc thoa nào của mấy mươi,
V310 "Mà lòng trọng nghĩa, khinh tài xiết bao!"
V311 Sinh rằng: "Lân lý ra vào,
V312 "Gần đây nào phải người nào xa xôi
V313 "Được rày nhờ chút thơm rơi
V314 "Kể đà thiếu nảo lòng người bấy nay!
V315 "Bấy lâu mới được một ngày
V316 "Dừng chân gạn chút niềm tây gọi là."
V317 Vội về thêm lấy của nhà,
V318 Xuyên vàng đôi chiếc, khăn là một vuông
V319 Bạc mây đón bước ngọn tường,
V320 Phải người hôm nọ rõ ràng chẳng nhe!
V321 Sượng sùng giữ ý rụt rè
V322 Kẻ nhìn rõ mặt, người e cúi đầu
V323 Rằng: "Từ ngẫu nhĩ gặp nhau,
V324 "Thầm trông, trộm nhớ, bấy lâu đã chồn
V325 "Xương mai tính đã rủ mòn
V326 "Lần lừa ai biết hãy còn hôm nay!
V327 "Tháng tròn như gửi cung mây
V328 "Trần trần một phận áp cây đã liêu!
V329 "Tiện đây xin một hai điều,
V330 "Đài gương soi đến dấu bèo cho chẳng!"
V331 Ngần ngừng nằng mới thưa rằng:
V332 "Thói nhà băng tuyết, chất hàng phỉ phong

V333 "Dầu khi lá thắm chỉ hồng
V334 "Nên chằng thì cũng tại lòng mẹ cha
V335 "Nặng lòng xót liễu vì hoa
V336 "Trẻ thơ đã biết đâu mà dám thừa!"
V337 Sinh rằng: "Rày gió, mai mưa
V338 "Ngày xuân đã dễ tình cò mấy khi!
V339 "Dầu chằng xét tấm tình si
V340 "Thiệt đây mà có ích gì đến ai?
V341 "Chút chi gấn bó một hai
V342 "Cho đành rồi sẽ liệu bài mối manh
V343 "Khuôn thiêng dầu phụ tấc thành
V344 "Cũng liều bỏ quá xuân xanh một đời
V345 "Lượng xuân dầu quyết hẹp hòi
V346 "Công đeo đuổi chẳng thiệt thòi lắm ru!"
V347 Lặng nghe lời nói như ru
V348 Chiều xuân dễ khiến, nét thu ngại ngừng
V349 Rằng: "Trong buổi mới lạ lòng,
V350 Nể lòng có lẽ cảm lòng cho đang!
V351 "Đã lòng quân tử đa mang
V352 "Một lời vâng tạc đá vàng thủy chung."
V353 Được lời như cởi tấm lòng
V354 Giở kim thoa với khăn hồng trao tay
V355 Rằng: "Trăm năm cũng từ đây,
V356 "Của tin, gọi một chút này làm ghi."
V357 Sẵn tay khăn gấm, quạt quì,
V358 Với cành thoa ấy tức thì đổi trao
V359 Một lời gấn bó tất giao
V360 Mái sau dường có xôn xao tiếng người
V361 Vội vàng lá rụng hoa rơi
V362 Chàng về viện sách, nàng dời lầu trang
V363 Từ phen đá biết tuổi vàng
V364 Tình càng thắm thía dạ càng ngẩn ngơ
V365 Sông Tương một dải nông sờ
V366 Bên trông đầu nọ, bên chờ cuối kia
V367 Một tường tuyết trở sương che
V368 Tin xuân đâu dễ đi về cho năng
V369 Lần lần ngày gió đêm trăng
V370 Thừa hồng, rậm lục, đã chùng xuân qua
V371 Ngày vừa sinh nhựt ngoại gia,

V372 Trên hai đường, dưới nữa là hai em
V373 Tung bùng sấm sủa áo xiêm
V374 Biện dâng một lễ xa đem tấc thành
V375 Nhà lan thanh vắng một mình
V376 Ngẫm cơn hội ngộ đã đành hôm nay
V377 Thì trân thúc thúc sẵn bày
V378 Gót sen thoản thoắt dạo ngay mái tường
V379 Cách hoa sẽ đặng tiếng vàng
V380 Dưới hoa đã thấy có chàng đứng trông
V381 "Trách lòng hờ hững với lòng
V382 "Lửa hương chốc để lạnh lòng bấy lâu
V383 "Những là đắp nhớ đổi sầu
V384 "Tuyết sương nhuộm nửa mái đầu hoa râm."
V385 Nàng rằng: "Gió bắt mưa cầm,
V386 "Đã cam tộ với tri âm bấy chầy
V387 "Vắng nhà được buổi hôm nay
V388 "Lấy lòng gọi chút ra đây tạ lòng."
V389 Lân theo núi giả đi vòng,
V390 Cuối tường dường có nẻo thông mới rào;
V391 Xấn tay mở khoá động đào,
V392 Rẽ mây trong tỏ lối vào thiên thai.
V393 Mặt nhìn mặt, càng thêm tươi
V394 Bên lời vạ phúc, bên lời hàn huyên
V395 Sánh vai về chốn thủ hiên
V396 Góp lời phong nguyệt, nặng nguyên non sông
V397 Trên yên bút giá thi đồng
V398 Đạm thanh một bức tranh tùng treo lên
V399 Phong sương được vẻ thiên nhiên
V400 Mặt khen nét bút càng nhìn càng tươi
V401 Sinh rằng: "Phác họa vừa rồi
V402 "Phẩm đề xin một vài lời thêm hoa."
V403 Tay tiên gió tấp mưa sa,
V404 Khoảng trên, dùng bút thảo và bốn câu
V405 Khen: "Tài nhả ngọc phun châu,
V406 "Nàng Ban, ả Tạ cũng đâu thế vầy!
V407 "Kiếp tu xưa ví chưa dày,
V408 "Phúc nào nhắc được giá này cho ngang!"
V409 Nàng rằng: "Trộm liếc dung quang,
V410 "Chẳng sân ngọc bội thời phường kim môn

V411 "Nghĩ mình phận mỏng cánh chuồn
V412 "Khuôn xanh biết có vuông tròn mà hay?
V413 "Nhớ từ năm hãy thơ ngây,
V414 "Có người tướng sĩ đoán ngay một lời:
V415 "Anh hoa phát tiết ra ngoài
V416 "Nghìn thu bạc mệnh một đời tài hoa
V417 "Trông người lại nghĩ đến ta
V418 "Một dầy, hai mỏng, biết là có nên?"
V419 Sinh rằng: "Giải cấu là duyên,
V420 "Xưa nay nhân định thắng thiên cũng nhiều
V421 "Ví dầu giải kết đến điều
V422 "Thì đem vàng đá mà liều với thân."
V423 Đủ điều trung khúc ân cần
V424 Lòng xuân phơi phới, chén xuân tàng tàng
V425 Ngày vui ngắn chẳng đầy gang
V426 Trông ra ác đã ngậm gương non đoài
V427 Vắng nhà chẳng tiện ngồi dai
V428 Giã chàng, nàng mới kịp dời song sa
V429 Đến nhà vừa thấy tin nhà
V430 Hai thân còn giở tiệc hoa chưa về
V431 Cửa ngoài vội rủ rèm the
V432 Xăm xăm băng lối vườn khuya một mình
V433 Nhật thừa gương giọt đầu cành
V434 Ngọn đèn trông lọt trướng huỳnh hắt hiu
V435 Sinh vừa tựa án thiu thiu
V436 Giở chiều như tỉnh, giở chiều như mê
V437 Tiếng sen sẽ động giấc hòe
V438 Bóng trăng đã xế hoa lê lại gần
V439 Bâng khuâng đỉnh Giáp non Thần
V440 Còn ngờ giấc mộng đêm xuân mơ màng
V441 Nàng rằng: "Khoảng vắng đêm trường,
V442 "Vi hoa nên phải đánh đường tìm hoa
V443 "Bây giờ rõ mặt đôi ta
V444 "Biết đâu rồi nữa chẳng là chiêm bao?"
V445 Vội màng làm lễ rước vào
V446 Đài sen nổi sấp, song đào thêm hương
V447 Tiên thè cùng thảo một trường
V448 Tóc mây một món, dao vàng chia đôi
V449 Vàng trắng vàng vạc giữa trời

V450 Đính ninh hai miệng một lời song song
V451 Tóc tơ căn vụn tắc lòng
V452 Trăm năm tạc một chữ đồng đến xương
V453 Chén hà sánh giọng quỳnh tương
V454 Dải là hương lộn bình gương bóng lòng
V455 Sinh rằng: "Gió mát trăng trong
V456 "Bấy lâu nay một chút lòng chưa cam;
V457 "Chày sương chưa nên cầu Lam
V458 "Sợ lân khân quá ra sòm sỡ chẳng?"
V459 Nàng rằng: " Hồng điệp, xích thằng
V460 "Một lời cũng đã tiếng rằng tương tri
V461 "Đừng điều nguyệt nọ hoa kia
V462 "Ngoài ra ai lại tiếc gì với ai."
V463 Rằng: "Nghe nổi tiếng Cầm đài
V464 "Nước non luống những lắng tai Chung Kỳ"
V465 Thưa rằng: "Tiện kỹ sá chi!
V466 "Đã lòng dạy đến, dạy thì phải vâng."
V467 Hiên sau treo sẵn cầm trang
V468 Vội vàng sinh đã tay nâng ngang mảy
V469 Nàng rằng: "Nghề mọn riêng tay
V470 "Làm chi cho bận lòng này lắm thân?"
V471 So đàn dây vũ dây văn
V472 Bốn dây to nhỏ theo vần cung thương
V473 Khúc đầu Hán, Sở chiến trường
V474 Nghe ra tiếng sắt tiếng vàng chen nhau
V475 Khúc đầu Tư Mã Phụng cầu
V476 Nghe ra như oán như sầu phải chẳng?
V477 Kê Khang này khúc Quảng Lăng
V478 Một rằng Lưu thủy, hai rằng Hành vân
V479 Quá quan này khúc Chiêu quân
V480 Nửa phần luyện chúa, nửa phần tư gia
V481 Trong như tiếng hạc bay qua
V482 Đục như nước suối mới xa nửa vời
V483 Tiếng khoan như gió thoảng ngoài,
V484 Tiếng mau sầm sập như trời đổ mưa
V485 Ngọn đèn khi tỏ khi mờ
V486 Khiến người ngồi đó cũng ngỡ ngần sầu
V487 Khi tựa gối, khi cúi đầu
V488 Khi vò chín khúc, khi chau đôi mày

V489   Rằng: "Hay thì thật là hay,
V490   "Nghe ra ngậm đắng, nuốt cay thế nào!
V491   "So chi những bậc tiêu tao
V492   "Dột lòng mình cũng nao nao lòng người"
V493   Rằng: "Quen mất nét đi rồi
V494   "Tẻ vui thôi cũng tính trời biết sao!
V495   "Lời vàng vâng linh ý cao,
V496   "Họa dần dần bớt chút nào được không."
V497   Hoa hương càng tỏ thức hồng
V498   Đầu mày, cuối mắt, càng nồng tấm yêu
V499   Sóng tình dường đã xiêu xiêu
V500   Xem trong âu yếm có chiều lả lơi
V501   Thưa rằng: "Đừng lấy làm chơi,
V502   "Để cho thừa hết một lời đã nao!
V503   "Về chi một đóa yêu đào
V504   "Vườn hồng chi dám ngăn rào chim xanh
V505   "Đã cho vào bậc bố kinh
V506   "Đạo tông phu, lấy chữ trinh làm đầu
V507   "Ra tuồng trên Bộc trong dâu
V508   "Thì con người ấy ai cầu làm chi!
V509   "Phải điều ăn xối ở thì
V510   "Tiết trăm năm, nỡ bỏ đi một ngày!
V511   "Ngẫm duyên kỳ ngộ xưa nay
V512   "Lúa đôi ai lại đẹp tày Thôi, Trương
V513   "Mây mưa đánh đổ đá vàng
V514   "Quá chiều nên đã chán chường yến anh
V515   "Trong khi chấp cánh liền cành
V516   "Mà lòng rẻ rúng đã đành một bên!
V517   "Mái tây để lạnh hương nguyên,
V518   "Cho duyên đầm thắm ra duyên bề bàng
V519   "Gieo thoi trước chẳng giữ giàng
V520   "Để sau nên thẹn cùng chàng bởi ai?
V521   "Vội chi ép liễu hoa nài
V522   "Còn thân còn một đèn bời có khi."
V523   Thấy lời đoan chính dễ nghe
V524   Chàng càng thêm nể, thêm vì mười phân.

Dòng 525-568

Chia tay với Kim Trọng

V525   Bóng tàn vừa lạt vẻ ngân
V526   Tin đâu đã thấy cửa ngăn gọi vào
V527   Nàng thì vội trở buồng thêu
V528   Sinh thì dạo gót sân đào vội ra
V529   Cửa sài vừa ngỏ then hoa
V530   Gia đồng vào gởi thư nhà mới sang
V531   Đem tin thúc phụ từ đường
V532   Bơ vợ lữ thấn tha phương đề huề
V533   Liêu dương cách trở sơn Khê
V534   Xuân đường kíp gọi Sinh về hộ tang
V535   Mảng tin xiết nỗi kinh hoàng
V536   Bằng mình lên trước đài trang tự tình
V537   Gót đâu mọi nỗi đình ninh
V538   Nỗi nhà tang tóc, nỗi mình xa xôi:
V539   "Sự đâu chưa kịp đôi hồi,
V540   "Duyên đâu chưa kịp một lời trao tở
V541   "Trăng thề còn đó tro tro
V542   "Dám xa xôi mặt, mà thừa thốt lòng
V543   "Ngoài nghìn dặm chốc ba đông
V544   "Mối sầu khi gỡ cho xong còn chầy!
V545   "Gìn vàng giữ ngọc cho hay
V546   "Cho đành lòng kẻ chùn mây cuối trời."
V547   Tai nghe ruột rối bởi bởi
V548   Ngập ngừng nàng mới giải lời trước sau:
V549   "Ông tở gàn quải chi nhau
V550   "Chưa vui sum họp đã sầu chia phôi!
V551   "Cùng nhau trót đã nặng lời
V552   "Dẫu thay mái tóc, dám rời lòng tở!
V553   "Quản bao tháng đợi năm chờ
V554   "Nghĩ người ăn gió nằm mưa xót thầm
V555   "Đã nguyện hai chữ đồng tâm
V556   "Trăm năm thề chẳng ôm cầm thuyền ai
V557   "Còn non, còn nước, còn dài,
V558   "Còn về, còn nhớ đến người hôm nay."
V559   Dùng dằng chưa nỡ rời tay
V560   Vàng đông trông đã đứng ngay mái nhà
V561   Ngại ngừng một bước một xa
V562   Một lời trân trọng, châu sa mấy hàng

V563 Buộc yên, quảy gánh, vội vàng
V564 Mối sầu xẻ nửa, bước đường chia hai
V565 Buồn trông phong cảnh quê người
V566 Đầu cành quỳên nhật, cuối trời nhận thừa
V567 Nào người cũ gió tuàn mưa
V568 Một ngày nặng gánh tương tư một ngày.

Dòng 569-910

Sự hy sinh của Kiều

V569 Nàng còn đứng tựa hiên tây
V570 Chín hồi vấn vít như vầy mối tơ
V571 Trông chừng khói ngát song thưa
V572 Hoa trôi giạt thắm, liễu xơ xác vàng
V573 Tần ngần dạo ngót lầu trang
V574 Một đoàn mành thọ ngoại hương mới về
V575 Hàn huyên chưa kịp dãi dề
V576 Sai nha bỗng thấy bốn bề xôn xao:
V577 Người nách thước, kẻ tay đao,
V578 Đầu trâu, mặt ngựa, ào ào như sôi
V579 Già giang một lão một trai
V580 Một dây vô lại buộc hai thâm tình
V581 Đây nhà vang tiếng ruồi xanh
V582 Rụng rời khung cử, tan tành gói may.
V583 Đồ tế nhuyễn, cửa riêng tây
V584 Sạch sành sanh vét cho đầy túi tham
V585 Điều đâu ai buộc ai làm?
V586 Này ai đan đập, giặt giùm bỗng dưng?
V587 Hỏi ra sau mới biết rằng:
V588 Phải tên xung xuất tại thành bán tơ.
V589 Một nhà hoảng hốt, ngẩn ngơ
V590 Tiếng oan dậy đất, án ngò loà mây
V591 Hạ tù van lạy suốt ngày,
V592 Điếc tai lân tuất, phũ tay tời tàn
V593 Giường cao rút ngược dây oan,
V594 Dầu là đá cũng nát gan lọ người!
V595 Mặt trông đau đớn rụng rời
V596 Oan này còn một kêu Trời nhưng xa
V597 Một ngày lạ thói sai nha

V598   Làm cho khóc hại chẳng qua vì tiền
V599   Sao cho cốt nhục vẹn tuyền
V600   Trong khi ngộ biến từng quyền biết sao?
V601   Duyệt hội ngộ, đúc cù lao
V602   Bên tình, bên hiếu, bên nào nặng hơn?
V603   Để lời thệ hải minh sơn
V604   Làm con trước phải đền ơn sinh thành
V605   Quyết tình, nàng mới hạ tình:
V606   "Dễ cho dễ thiếp bán mình chuộc cha!"
V607   Họ Chung có kẻ lại già,
V608   Cũng trong nha dịch, lại là tù tâm;
V609   Thấy nàng hiếu trọng tình thâm
V610   Vì nàng, nghĩ cũng thương thâm xót vay
V611   Tính bài lót đó luôn đây
V612   Có ba trăm lạng, việc này mới xuôi
V613   Hãy về tạm phó giam ngoài
V614   Dặn nàng qui liệu trong đôi ba ngày
V615   Thương lòng con trẻ thơ ngây
V616   Gặp cơn vạ gió, tai bay bất kỳ!
V617   Đau lòng tử biệt sinh ly
V618   Thân còn chẳng tiếc, tiếc gì đến duyên!
V619   Hạt mưa sá nghĩ phận hèn
V620   Liệu đem tác cỏ quyết đền ba xuân
V621   Sự lòng ngỏ với băng nhân
V622   Tin sương đồn đại, xa gần xôn xao
V623   Gần miền có một mục nào
V624   Đưa người viễn khách tìm vào vấn danh
V625   Hỏi tên rằng: "Mã Giám Sinh;"
V626   Hỏi quê, rằng: "Huyện Lâm Thanh cũng gần"
V627   Quá niên trạc ngoại tứ tuần,
V628   Mày râu nhẵn nhụi, áo quần bảnh bao
V629   Trước thầy, sau tớ, xôn xao
V630   Nhà bằng đưa mối, rước vào lầu trang
V631   Ghế trên ngồi tót sỗ sàng;
V632   Buồng trong mối đã giục nàng kíp ra
V633   Nỗi mình thêm tức nỗi nhà
V634   Thềm hoa một bước, lệ hoa mấy hàng
V635   Ngại ngừng đín gió e sương
V636   Ngừng hoa bóng thẹn, trông gương mặt dày

V637 Mối càng vén tóc bắt tay
V638 Nét buồn như cúc, điệu gầy như mai
V639 Đắn đo cân sắc cân tài
V640 Ép cung cầm nguyệt, thủ bài quạt thơ
V641 Mặn nồng một vẻ một ưa
V642 Bằng lòng khách mới tùy cơ dặt diu
V643 Rằng: "Mua ngọc đến Lam kiều,
V644 "Sinh nghi, xin dạy bao nhiêu cho tường."
V645 Mối rằng: "Đáng giá nghìn vàng,
V646 "Dớp nhà nhờ lượng người thương dám nài!"
V647 Cò kè bớt một thêm hai
V648 Giờ lân ngã giá vàng ngoài bốn trăm
V649 Một lời thuyền đã êm giằm
V650 Hãy đưa cánh thiệp trước cầm làm ghi
V651 Định ngày nạp thái vu qui
V652 Tiền lưng đã có, việc gì chẳng xong!
V653 Một lời cậy với Chung công,
V654 Khất từ tạm lĩnh Vương ông về nhà
V655 Thương tình con trẻ cha già
V656 Nhìn nàng, ông những máu sa, ruột đau
V657 "Nuôi con những ước về sau
V658 "Trao tơ phải lúa, gieo cầu đáng nơi
V659 "Trời làm chi cục bẩy trời!
V660 "Này ai vu thác, cho người hợp tan?
V661 "Búa riệu bao quản thân tàn,
V662 "Nỡ đày đoạ trẻ, càng oan khốc già
V663 "Một lần sau trước cũng là
V664 "Thôi thì mặt khuất, chẳng thà lòng đau!"
V665 Theo lời càng chảy dòng châu
V666 Liều mình, ông đã gieo đầu tường vôi
V667 Vội vàng kẻ giữ người coi
V668 Nhỏ to, nàng lại tìm lời khuyên can:
V669 "Vẻ chi một mảnh hồng nhan
V670 "Tóc tơ chưa chút đèn ớn sinh thành
V671 "Dâng thư đã thẹn nàng Oanh,
V672 "Lại thua ả Lý bán mình hay sao?
V673 "Cổn xuân tuổi hạc càng cao,
V674 "Một cây gánh vác biết bao nhiêu cảnh
V675 "Lòng tơ dẫu chẳng dứt tình

V676 "Gió mưa âu hắt tan tành nước non
V677 "Thà rằng liều một thân con
V678 "Hoa dầu rã cánh, lá còn xanh cây
V679 "Phận sao đành vậy cũng vầy
V680 "Cầm như chẳng đỡ những ngày còn xanh
V681 "Cũng đừng tính quẩn lo quanh
V682 "Tan nhà là một, thiệt mình là hai."
V683 Phải lời ông cũng êm tai
V684 Nhìn nhau giọt ngấn, giọt dài ngổ ngang
V685 Mái ngoài họ Mã vừa sang
V686 Tờ hoa đã ký, cân vàng mới trao
V687 Trăng già độc địa làm sao!
V688 Cầm dây chẳng lựa, buộc vào tự nhiên!
V689 Trong tay đã sẵn đồng tiền
V690 Dầu lòng đổi trắng thay đen khó gì,
V691 Họ Chung ra sức giúp vì!
V692 Lễ tâm đã đặt, tụng kỳ cũng xong
V693 Việc nhà đã tạm thông dong
V694 Tinh kỳ giục già đã mong độ về
V695 Một mình nàng, ngọn đèn khuya
V696 Áo đầm giọt lệ, tóc se mái sầu
V697 "Phận dầu, dầu vậy cũng dầu
V698 "Xót lòng đèo đặng bấy lâu một lời!
V699 "Công trình kể biết mấy mươi
V700 "Vi ta khắng khít cho người đỡ dang
V701 "Thề hoa chưa ráo chén vàng
V702 "Lỗi thề thôi đã phủ phàng với hoa!
V703 "Trời Liêu non nước bao xa,
V704 "Nghĩ đâu rẽ cửa, chia nhà tự tôi!
V705 "Biết bao duyên nợ thề bồi
V706 "Kiếp này thôi thế thì thôi còn gì?
V707 "Tái sinh chưa dứt hương thề,
V708 "Làm thân trâu ngựa đền nghì trúc mai
V709 "Nợ tình chưa trả cho ai
V710 "Khối tình mang xuống tuyền đài chưa tan!"
V711 Nỗi riêng, riêng những bàn hoàn
V712 Dầu chong trắng diã, lệ tràn thấm khăn
V713 Thúy Vân chợt tỉnh giấc xuân
V714 Dưới đèn ghé đến ân cần hỏi han:

V715 "Cơ trời dâu bể đa đoan
V716 "Một nhà để chị riêng oan một mình
V717 "Cớ gì ngồi nhẩn tàn canh
V718 "Nỗi riêng còn mắc với tình chi đây?"
V719 Rằng: "Lòng đương thỏn thức đây,
V720 "Tơ duyên còn vướng mối này chưa xong
V721 "Hở môi ra cũng thẹn thùng
V722 "Để lòng thì phụ tấm lòng với ai!
V723 "Cậy em, em có chịu lời
V724 "Ngồi lên cho chị lạy rồi sẽ thưa
V725 "Giữa đường đứt gánh tương tư
V726 "Giao loan chấp mối tơ thừa mặc em
V727 "Kể từ khi gặp chàng Kim,
V728 "Khi ngày quạt ước, khi đêm chén thề
V729 "Sự đâu sóng gió bất kỳ
V730 "Hiếu tình có lẽ hai bề vẹn hai?
V731 "Ngày xuân em hãy còn dài
V732 "Xót tình máu mủ, thay lời nước non
V733 "Chị dầu thịt nát xương mòn
V734 "Ngậm cười chín tuổi hãy còn thơm lây
V735 "Chiếc vành với bức tờ mây
V736 "Duyên này thì giữ, vật này của chung
V737 "Dầu em nên vợ, nên chồng,
V738 "Xót người mệnh bạc, ắt lòng chẳng quên
V739 "Mất người còn chút của tin
V740 "Phím đàn với mảnh hương nguyên ngày xưa
V741 "Mai sau, đâu có bao giờ,
V742 "Đốt lò hương ấy, so tơ phím này;
V743 "Trông ra ngọn cỏ lá cây
V744 "Thấy hiu hiu gió thì hay chị về
V745 "Hồn còn mang nặng lời thề
V746 "Nát thân bồ liễu, đền nghi trúc mai
V747 "Dạ đài cách mặt khuất lời
V748 "Rảy xin chén nước cho người thác oan
V749 "Bây giờ trâm gãy, gương tan
V750 "Kể làm sao xiết muôn vàn ái ân!
V751 "Trăm nghìn gửi lạy tình quân!
V752 "Tơ duyên ngắn ngủi có ngàn ấy thôi
V753 "Phận sao phận bạc như vôi?"

V754 "Đã đành nước chảy hoa trôi lỡ làng
V755 "Ôi Kim lang! Hỡi Kim lang!
V756 "Thôi thôi! Thiếp đã phụ chàng từ đây!"
V757 Cạn lời, hồn ngắt máu say
V758 Một hơi lạnh ngắt, đôi tay lạnh đồng
V759 Xuân, huyên chợt tỉnh giấc nồng
V760 Một nhà tấp nập, kẻ trong người ngoài
V761 Kẻ thang, người thuốc bời bời
V762 Mới giàu cơn vụng, chưa phai giọt hồng
V763 Hỏi: "Sao ra sự lạ lòng?"
V764 Kiêu càng nức nở, mở không ra lời
V765 Nỗi nàng, Vân mới rỉ tai:
V766 "Chiếc vành này với tờ bồi ở đây..."
V767 "Này cha làm lỗi duyên mà,
V768 "Thôi thì nỗi ấy sau này đã em!
V769 "Vì ai rụng cái, rơi kim
V770 "Để còn bèo nổi, mây chìm vì ai?
V771 "Lời con dặn lại một hai
V772 "Dẫu mòn bia đá, dăm sai tác vàng!"
V773 Lạy thôi, nàng lại rén chiềng:
V774 "Nhờ cha trả được nghĩa chàng cho xuôi
V775 "Sá chi thân phận tôi đòi
V776 "Dẫu rằng xương trắng quê người, quản đâu!"
V777 Xiết bao kẻ nổi thảm sầu!
V778 Khắc canh đã giục nam lâu mấy hồi
V779 Kiệu hoa đâu đã đến ngoài,
V780 Quản huyền đâu đã giục người sinh ly
V781 Đau lòng kẻ ở, người đi
V782 Lệ rơi thấm đá, tơ chia rũ tầm
V783 Trời hôm, mây kéo tối rằm
V784 Dầu dầu ngọn cỏ, đầm đầm cành sương
V785 Rước nàng về đến trú phường,
V786 Bốn bề xuân tỏa, một nàng ở trong
V787 Ngập ngừng thẹn lục, e hồng
V788 Nghĩ lòng, lại xót xa lòng đôi phen
V789 "Phẩm tiên rơi đến tay hèn
V790 "Hoài công nắng giũ, mưa gìn với ai!
V791 "Biết thân đến bước lạc loài
V792 "Nhị đào thà bẻ cho người tình chung!

V793 "Vi ai ngăn đón gió đông
V794 "Thiệt lòng khi ở, đau lòng khi đi
V795 "Trùng phùng đầu họa có khi
V796 "Thân này thôi có còn gì mà mong!
V797 "Đã sinh ra số long đong,
V798 "Còn mang lấy kiếp má hồng được sao?"
V799 Trên yên sẵn có con dao
V800 Giấu cầm nàng đã gói vào chéo khăn
V801 "Phòng khi nước đã đến chân,
V802 "Dao này thì liệu với thân sau này."
V803 Đêm thu một khắc một chày,
V804 Bâng khuâng như tỉnh như say một mình
V805 Chẳng ngờ gã Mã Giám Sinh,
V806 Vẫn là một đứa phong tình đã quen
V807 Quá chơi lại gặp hồi đen
V808 Quen mời lại kiếm ăn miền nguyệt hoa
V809 Lâu xanh có mục Tú Bà,
V810 Làng chơi đã trở về già hết duyên
V811 Tình cờ chẳng hẹn mà nên
V812 Mặt cửa mướp đấng, đôi bên một phường
V813 Chung lưng mở một ngôi hàng
V814 Quanh năm buôn bán bán hương đã lẽ
V815 Dạo tìm khắp chợ thì quê
V816 Giả danh hầu hạ, dạy nghề ăn chơi
V817 Rủi may, âu cũng sự trời
V818 Đoạn trường lại chọn mặt người vô duyên
V819 Xót nàng chút phận thuyền duyên
V820 Cảnh hoa đem bán vào thuyền lái buôn
V821 Mẹo lừa đã mắc vào khuôn
V822 Sính nghi rẻ giá, nghinh hôn sẵn ngày
V823 Màng thâm cò đã đến tay
V824 Càng nhìn vẻ ngọc, càng say khúc vàng
V825 "Đã nên quốc sắc, thiên hương
V826 "Một cười này hảnh nghìn vàng chẳng ngoa!
V827 "Về đây nước trước bể hoa
V828 "Vương tôn, quý khách, ắt là đua nhau
V829 "Hảnh ba trăm lạng kém đâu
V830 "Cũng đà vừa vốn, còn sau là lời."
V831 Miếng ngon kẻ đến tận nơi

V832 Vốn nhà cũng tiếc, của trời cũng tham
V833 "Đào tiên đã bén tay phàm
V834 "Thì vin cành quít cho cam sự đời
V835 "Dưới trần mấy mặt làng chơi,
V836 "Chơi hoa, đã dễ mấy người biết hoa!
V837 "Nước vỏ lựu, máu mào gà
V838 "Mượn màu chiêu tập lại là còn nguyên
V839 "Mập mờ đánh lận con đen,
V840 "Bao nhiêu cũng bấy nhiêu tiền, mất chi?
V841 "Mụ già hoặc có điều gì
V842 "Liều công mất một buổi quì mà thôi
V843 "Vả đây đường sá xa xôi
V844 "Mà ta bất động, nửa người sinh nghi."
V845 Tiếc thay một đoá trà mi!
V846 Con ong đã mở đường đi lối về
V847 Một cơn mưa gió nặng nề
V848 Thương gì đến ngọc, tiếc gì đến hương
V849 Đêm xuân một giấc mơ màng
V850 Đuốc hoa để đó, mặc nàng nằm trơ
V851 Giọt riêng tâm tã tuôn mưa
V852 Phần cảm nỗi khách, phần dơ nỗi mình
V853 "Tuồng chi là giống hôi tanh!
V854 "Thân nghìn vàng để ô danh má hồng!
V855 "Thôi còn chi nữa mà mong
V856 "Đời người thôi thế là xong một đời!"
V857 Giận duyên, tủi phận, bởi bởi
V858 Cầm dao, nàng đã toan bài quyên sinh
V859 Nghĩ đi nghĩ lại một mình:
V860 "Một mình thì chó, hai tình thì sao?
V861 "Sau đầu sinh sự thế nào
V862 "Truy nguyên chẳng kéo lụy vào song thân
V863 "Nỗi mình âu cũng giãn dần
V864 "Kíp chày thôi cũng một lần mà thôi!"
V865 Những là đo đản ngược xuôi
V866 Tiếng gà nghe đã gáy sôi mái tường
V867 Lầu mai vừa rúc còi sương
V868 Mã Sinh giục già vội vàng ra đi
V869 Đoạn trường thay lúc phân kỳ
V870 Vó câu khập khểnh, bánh xe gập ghềnh

V871 Bề ngoài mười dặm tràng đình
V872 Vương ông mở tiệc tiễn hành đưa theo
V873 Ngoài thì chủ khách dập diu
V874 Một nhà huyên với một Kiều ở trong
V875 Nhìn càng lã chã giọt hồng
V876 Rỉ tai, nàng mới giải lòng thấp cao:
V877 "Hổ sinh ra phận thơ đào,
V878 "Công cha, nghĩa mẹ kiếp nào trả xong?
V879 "Lỡ làng nước đục, bụi trong
V880 "Trăm năm để một tấm lòng từ đây
V881 "Xem gương trong bấy nhiêu ngày
V882 "Thân con chẳng kéo mắt tay bợm già:
V883 "Khi về, bỏ vắng trong nhà,
V884 "Khi vào đôi đóa, khi ra vôi vàng
V885 "Khi ăn, khi nói lỗ làng
V886 "Khi thầy, khi tớ, xem thường, xem khinh
V887 "Khác màu kẻ quý, người thanh
V888 "Ngắm ra cho kỹ, như tình con buôn
V889 "Thôi con, còn nói chi con,
V890 "Sống nhờ đất khách, thác chôn quê người!"
V891 Vương bà nghe bấy nhiêu lời
V892 Tiếng oan đã muốn vạch trời kêu lên
V893 Vài tuần chưa cạn chén khuyên
V894 Mái ngoài, nghỉ đã giục liền ruổi xe
V895 Xót con lòng nặng chề chề
V896 Trước yên ông đã nằn nì thấp cao:
V897 "Chúng thân yếu liễu, thơ đào
V898 "Dớp nhà đến nỗi giấn vào tôi người
V899 "Từ đây góc bể chân trời
V900 "Nắng mưa thui thui, quê người một thân
V901 "Nghìn tâm nhờ bóng tùng quân
V902 "Tuyết sương che chở cho thân cát đằng"
V903 Cạn lời khách mới thưa rằng:
V904 "Buộc chân, thôi cũng xích thằng nhiệm trao
V905 "Mai sau dầu đến thế nào
V906 "Kìa gương nhật nguyệt, nọ dao quỷ thần!"
V907 Đùng đùng gió giục, mây vùn
V908 Một xe trong cõi hồng trần như bay
V909 Trông vời, gạt lệ, phân tay

V910 Góc trời thăm thẳm, ngày ngày đăm đăm.

Dòng 911-1056

Tha hương

V911 Nàng thì dạm khách xa xăm
V912 Bạc phau cầu giá, đen rằm ngàn mây
V913 Vi-lô san sát hơi may
V914 Một trời thu để riêng ai một người
V915 Dạm khuya ngất tạnh mù khơi
V916 Thấy trăng mà thẹn những lời non sông
V917 Rừng thu từng biếc chen hồng
V918 Nghe chim như nhắc tấm lòng thần hôn
V919 Những là lạ nước, lạ non
V920 Lâm Chuy vừa một tháng tròn tới nơi
V921 Xe châu dừng bánh cửa ngoài
V922 Rèm trong đã thấy một người bước ra
V923 Thoạt trông lờn lợt màu da
V924 Ăn gì cao lớn, đây đà làm sao?
V925 Trước xe lời lẽ han chào
V926 Vâng lời, nàng mới bước vào tận nơi
V927 Bên thì mấy ả mày ngài
V928 Bên thì ngồi bốn năm người làng chơi
V929 Giữa thì hương lửa hảnh hoi
V930 Trên treo một tượng trắng đôi lông mày
V931 Lầu xanh quen thói xưa nay
V932 Nghề này thì lấy ông này tiên sư
V933 Hương hoa hôm sớm phụng thờ
V934 Cô nào xấu vía, có thừa mối hàng
V935 Cối xiêm, lột áo chán chường
V936 Trước thần, sẽ nguyện mảnh hương làm rằm
V937 Đổi hoa lót xuống chiếu nằm
V938 Bướm ong bay lại ầm ầm tú vi
V939 Kiêu còn ngơ ngẩn biết gì,
V940 Cứ lời lạy xuống, mụ thì khẩn ngay:
V941 "Cửa hàng buôn bán cho may
V942 "Đêm đêm hàn thực, ngày ngày nguyên tiêu
V943 "Muôn nghìn người thấy cũng yêu
V944 "Xôn xao anh yến, dập dìu trúc mai

V945 "Tin nhận vẫn là thư bài
V946 "Đưa người cửa trước, rước người cửa sau!"
V947 Lạ tai nghe chưa biết đâu
V948 Xem tình ra cũng những màu đỏ dang
V949 Lễ xong hương hỏa gia đường
V950 Tú Bà vắt nóc lên giường ngồi ngay
V951 Dạy rằng: "Con lạy mẹ đây,
V952 "Lạy rồi sang lạy cậu mày bên kia."
V953 Nàng rằng: "Phải bước lưu ly,
V954 "Phận hèn vâng đã cam bề tiểu tinh
V955 "Điều đâu lấy yến làm anh
V956 "Ngây thơ chẳng biết là danh phận gì?
V957 "Đủ điều nạp thái vu qui;
V958 "Đã khi chung chạ, lại khi đứng ngồi
V959 "Giờ ra thay bậc đổi ngôi
V960 "Dám xin gửi lại một lời cho mình."
V961 Mụ nghe nàng nói hay tình
V962 Bấy giờ mới nổi tam bành mụ lên:
V963 "Này này sự đã quả nhiên
V964 "Thôi đà cướp sống chồng mình đi rồi!
V965 "Bảo rằng: Đi dạo lấy người
V966 "Đem về rước khách kiếm lời mà ăn
V967 "Tuồng vô nghĩa, ở bất nhân
V968 "Buồn mình trước đã tàn màn thử chơi
V969 "Màu hồ đã mất đi rồi
V970 "Thôi thôi vốn liếng đi đòi nhà ma!
V971 "Con kia đã bán cho ta
V972 "Nhập gia phải cú phép nhà tao đây
V973 "Lão kia có giỏ bài bầy,
V974 "Chẳng văng vào mặt mà mày lại nghe?
V975 "Có sao chịu tốt một bề
V976 "Gái tơ mà đã ngựa ghề sớm sao!
V977 "Phải làm cho biết phép tao!"
V978 Chập bì tiên, rắp sấn vào ra tay
V979 Nàng rằng: "Trời thảm đất dày
V980 "Thân này đã bỏ những ngày ra đi!
V981 "Thôi thì thôi có tiếc gì!"
V982 Sấn dao tay áo, tức thì giờ ra
V983 Sợ gan, nát ngọc liêu hoa

V984 Mụ còn trông mặt, nàng đà quá tay
V985 Thương ôi, tài sắc bậc này
V986 Một dao oan nghiệt, dứt dây phong trần!
V987 Nỗi oan võ lỗ xa gần
V988 Trong nhà người chật một lâu như nêm
V989 Nàng thì bần bật giấc tiên
V990 Mụ thì cầm cập, mặt nhìn hồn bay
V991 Vực nàng vào chốn hiên tây
V992 Cắt người coi sóc, rước thầy thuốc men
V993 Nào hay chưa hết trần duyên
V994 Trong mê đường đã đứng bên một nàng
V995 Rỉ rằng: "Nhân quả dở dang,
V996 "Đã toan trốn nợ đoạn trường được sao!
V997 "Số còn nặng nghiệp má đào
V998 "Người đầu muốn quyết, trời nào đã cho?
V999 "Hãy xin hết kiếp liễu bờ
V1000 "Sông Tiền đường sẽ hẹn hò về sau."
V1001 Thuốc thang suốt một ngày đầu
V1002 Giấc mê nghe đã giàu giàu vừa tan
V1003 Tú Bà chực sẵn bên màn
V1004 Lựa lời khuyên giải mơn man gỡ dần:
V1005 "Một người để có mấy thân!
V1006 "Hoa xuân đương nhụy, ngày xuân còn dài
V1007 "Cũng là lỡ một lần hai
V1008 "Đá vàng sao nỡ ép nài mây mưa!
V1009 "Lỡ chùn trót đã vào đây
V1010 "Khóa buồng xuân, để đợi ngày đào non
V1011 "Người còn thì của hãy còn
V1012 "Tìm nơi xứng đáng là con cái nhà
V1013 "Làm chi tội báo oan gia
V1014 "Thiệt mình mà hại đến ta hay gì?"
V1015 Kề tai mấy nỗi nằn nì
V1016 Nàng nghe dường cũng thị phi rạch ròi
V1017 Vả trong thần mộng mấy lời
V1018 Túc nhân âu cũng có trời ở trong
V1019 Kiếp này nợ trả chưa xong
V1020 Làm chi thêm một nợ chồng kiếp sau?
V1021 Lặng nghe thấm thía gót đầu
V1022 Thừa rằng: "Ai có muốn đâu thế này

V1023 "Được như lời thế là may
V1024 "Hắn rằng mai có như vậy được chăng?
V1025 "Sợ khi ong bướm đái đàng
V1026 "Đến điều sống đục, sao bằng thác trong!"
V1027 Mụ rằng: "Con hãy thông dong
V1028 "Phải điều lòng lại đổi lòng mà chơi!
V1029 "Mai sau ở chẳng như lời
V1030 "Trên đầu có bóng mặt rời rạng soi."
V1031 Thấy lời quyết đoán hẳn hoi
V1032 Đành lòng, nàng cũng sẽ nguôi nguôi dần
V1033 Trước lầu Ngưng Bích khóa xuân
V1034 Vẻ non xa, tấm trăng gần ở chung
V1035 Bốn bề bát ngát xa trông
V1036 Cát vàng còn nọ, bụi hồng dặm kia
V1037 Bẽ bàng mây sớm đèn khuya
V1038 Nửa tình, nửa cảnh, như chia tấm lòng
V1039 Tưởng người dưới nguyệt chén đồng
V1040 Tin sương luống những rày trông mai chờ
V1041 Bên trời góc bể bờ vơ
V1042 Tấm son gột rửa bao giờ cho phai?
V1043 Xót người tựa cửa hôm mai
V1044 Quạt nồng ẩm lạnh những ai đó giờ?
V1045 Sân Lai cách mấy nắng mưa?
V1046 Có khi gốc tử đã vừa người ôm
V1047 Buồn trông cửa bể chiều hôm
V1048 Thuyền ai thấp thoáng cánh buồm xa xa?
V1049 Buồn trông ngọn nước mới sa
V1050 Hoa trôi man mác biết là về đâu?
V1051 Buồn trông nội cỏ dầu dầu
V1052 Chân mây mặt đất một màu xanh xanh
V1053 Buồn trông gió cuốn mặt duềnh
V1054 Om sòm tiếng sóng kêu quanh ghế ngồi
V1055 Chung quanh những nước non người
V1056 Đau lòng lưu lạc nên vài bốn câu.

Dòng 1057-1188

Sở Khanh

V1057 Ngậm ngùi rủ bức rèm châu

V1058 Cách tường nghe có tiếng đầu họa vằn
V1059 Một chàng vừa trạc thanh xuân
V1060 Hình dung chải chuốt, áo khăn dịu dàng
V1061 Nghĩ rằng cũng mạch thư hương
V1062 Hỏi ra mới biết rằng chàng Sở Khanh
V1063 Bóng Nga thấp thoáng dưới màn
V1064 Trông nàng, chàng cũng ra tình đeo dai
V1065 "Than ôi! Sắc nước hương trời!
V1066 "Tiếc cho đầu bồng lạc loài đến đây!
V1067 "Giá đành trông nguyệt trên mây
V1068 "Hoa sao, hoa khéo đọa đày bấy hoa?
V1069 "Nỗi gan riêng giận trời già
V1070 "Lòng này ai tỏ cho ta, hỏi lòng?
V1071 "Thuyền duyên ví biết anh hùng
V1072 "Ra tay tháo cũi sổ lồng như chơi!"
V1073 Song thu đã khép cánh ngoài
V1074 Tai còn động vọng mấy lời sắt đánh
V1075 Nghĩ người thôi lại nghĩ mình
V1076 Cám lòng chua xót, lạt tình chớ vợ
V1077 Những là lần lửa nắng mưa
V1078 Kiếp phong trần biết bao giờ là thôi?
V1079 Đánh liều nhắm một hai lời
V1080 Nhờ tay tế độ vớt người trầm luân
V1081 Mảnh tiên kể hết xa gần
V1082 Nổi nhà báo đáp, nổi thân lạc loài
V1083 Tan sương vừa rạng ngày mai
V1084 Tiện hồng nàng mới nhắn lời gửi sang
V1085 Trời tây lãng đăng bóng vàng
V1086 Phúc thư đã thấy tin chàng đến nơi
V1087 Mở xem một bức tiên mai
V1088 Rành rành "Tích Việt" có hai chữ đề
V1089 Lấy trong ý tú mà suy:
V1090 "Ngày hai mươi mốt, tuất thì phải chăng?"
V1091 Chim hôm thoi thót về rừng
V1092 Đóa trà mi đã ngậm trăng nửa vành
V1093 Tường đông lay động bóng cành
V1094 Rẽ song đã thấy Sở Khanh lén vào
V1095 Sượng sùng đánh dạn ra chào
V1096 Lạ thôi, nàng mới rỉ trao ân cần

V1097 Rằng: "Tôi bèo bọt chút thân
V1098 "Lạc đàn mang lấy nợ nần yếm anh
V1099 "Dám nhờ cốt nhục tử sinh
V1100 "Còn nhiều kết cỏ ngậm vành về sau!"
V1101 Lặng ngòi lẩm nhẩm gặt đầu:
V1102 "Ta đây phải mượn ai đâu mà rằng!
V1103 "Nàng đà biết đến ta chẳng
V1104 "Bể trầm luân lấp cho bằng mới thôi!"
V1105 Nàng rằng: " Muôn sự ơn người
V1106 "Thế nào xin quyết một bài cho xong."
V1107 Rằng: "Ta có ngựa truy phong
V1108 "Có tên dưới trướng, vốn dòng kiện nhi
V1109 "Thừa cơ lên bước ra đi
V1110 "Ba mươi sáu chước, chước gì là hơn?
V1111 "Dầu khi gió kếp mưa đơn
V1112 "Có ta đây cũng chẳng can có gì!"
V1113 Nghe lời, nàng đã sinh nghi
V1114 Song đà quá đổi, quản gì được thân
V1115 Cũng liều nhắm mắt đưa chân
V1116 Mà xem con Tào xoay vần đến đâu!
V1117 Cùng nhau lên bước xuống lầu
V1118 Song song ngựa trước, ngựa sau một đoàn
V1119 Đêm thu khắc lặn canh tàn
V1120 Gió cây trút lá, trăng ngàn ngậm gương
V1121 Lối mòn cỏ lợt mùi sương
V1122 Lòng quê đi một bước đường một đau
V1123 Tiếng gà xao xác gáy mau
V1124 Tiếng người đâu đã mái sau dẫy dàng
V1125 Nàng càng thốn thúc gan vàng
V1126 Sở Khanh đã rẽ dây cương lối nào!
V1127 Một mình khôn biết làm sao
V1128 Dậm rùng bước thấp bước cao hải hùng
V1129 Hóa nhi thật có nở lòng
V1130 Làm chi giày tía, vò hồng, lấm nau!
V1131 Một đoàn đổ đến trước sau
V1132 Vuốt đâu xuống đất, cánh đâu lên trời?
V1133 Tú Bà tốc thẳng đến nơi
V1134 Hăm hăm áp điệu một hơi lại nhà
V1135 Hung hăng chẳng hỏi chẳng tra

V1136 Đang tay vui liễu giập hoa tươi bởi
V1137 Thịt da ai cũng là người
V1138 Lòng nào hồng rụng thắm rời chẳng đau!
V1139 Hết lời thú phục khẩn cầu
V1140 Uốn lưng thịt đỏ, giập đầu máu sa
V1141 Rằng: "Tôi chút phận đàn bà
V1142 "Nước non lia cửa, lia nhà đến đây
V1143 "Bây giờ sống thác ở tay
V1144 "Thân này đã đến thế này thì thôi!
V1145 "Nhưng tôi có sá chi tôi
V1146 "Phận tôi đành vậy, vốn người để đâu?
V1147 "Thân lương bao quản lấm đầu
V1148 "Chút lòng trinh bạch từ sau cũng chừa!"
V1149 Được lời mụ mới tùy cơ
V1150 Bắt người bảo lĩnh làm tờ cung chiêu
V1151 Bày vai có ả Mã Kiều
V1152 Xót nàng ra mới đánh liều chịu đoan
V1153 Mụ càng kể nhật kể khoan
V1154 Gạn gùng đến mực, nồng nàn mới tha
V1155 Vực nàng vào nghỉ trong nhà
V1156 Mã Kiều lại ngỏ ý ra dặn lời:
V1157 "Thôi đà mắc lận thì thôi!
V1158 "Đi đâu chẳng biết con người Sở Khanh?
V1159 "Bạc tình nổi tiếng lâu xanh
V1160 "Một tay chôn giết mấy cảnh phù dung!
V1161 "Đà đao lập sẵn chước dùng
V1162 "Lạ gì một cốt một đồng xưa nay!
V1163 "Có ba mươi lạng trao tay
V1164 "Không dung chi có truyện này trò kia!
V1165 "Rồi ra trở mặt tức thì
V1166 "Bớt lời liệu chó trâu chi mà đòi!"
V1167 Nàng rằng: "Thề thốt nặng lời
V1168 "Có đâu mà lại ra người hiểm sâu!"
V1169 Còn đương suy trước nghĩ sau
V1170 Mặt mo đã thấy ở đâu dẫn vào
V1171 Sở Khanh lên tiếng rêu rao:
V1172 "Nọ nghe rằng có con nào ở đây
V1173 "Phao cho quyển gió rủ mây
V1174 "Hãy xem có biết mặt này là ai?"

V1175   Nàng rằng: "Thôi thế thì thôi!
V1176   "Rằng không thì cũng vâng lời là không!"
V1177   Sở Khanh quát máng đùng đùng
V1178   Bước vào vừa rắp thị hùng ra tay
V1179   Nàng rằng: "Trời nhé có hay!
V1180   "Quyến anh, rủ yến, sự này tại ai?
V1181   "Đem người giầy xuống giếng thoi
V1182   "Nói rồi, rồi lại ăn lời được ngay!
V1183   "Còn tiên "Tích Việt" ở tay
V1184   "Rõ ràng mặt ấy, mặt này chú ai?"
V1185   Lời ngay, đông mặt trong ngoài
V1186   Kẻ chê bất nghĩa, người cười vô lương!
V1187   Phụ tình án đã rõ ràng
V1188   Dơ tuồng nghĩ mới kiếm đường tháo lui

Dòng 1189-1274
Sa vào vũng lầy

V1189   Buồng riêng, riêng những sứt sùi
V1190   Nghĩ thân mà lại ngậm ngùi cho thân
V1191   Tiếc thay trong giá trắng ngần!
V1192   Đến phong trần cũng phong trần như ai
V1193   "Tẻ vui cũng một kiếp người
V1194   "Hồng nhan phải giống ở đời mãi ru!
V1195   "Kiếp xưa đã vụng đường tu
V1196   "Kiếp này chẳng kéo đèn bù mới xuôi!
V1197   "Dầu sao bình đã vỡ rồi
V1198   "Lấy thân mà trả nợ đời cho xong!"
V1199   Vừa tuần nguyệt sáng gương trong
V1200   Tú Bà ghé lại thông dong dặn dò:
V1201   "Nghề chơi cũng lắm công phu
V1202   "Làng chơi ta phải biết cho đủ điều"
V1203   Nàng rằng: "Mưa gió dập diu
V1204   Liều thân thì cũng phải liều thế thôi!"
V1205   Mụ rằng: "Ai cũng như ai
V1206   "Người ta ai mất tiền hoài đến đây?
V1207   "Ở trong còn lắm điều hay
V1208   "Nổi đêm khép mở, nổi ngày riêng chung
V1209   "Này con thuộc lấy tấm lòng

V1210 "Vành ngoài bảy chữ, vành trong tám nghề
V1211 "Chơi cho liễu chán hoa chê
V1212 "Cho lẩn lóc đá, cho mê mẩn đời
V1213 "Khi khóe hạnh, khi nét ngài
V1214 "Khi ngâm ngội nguyệt, khi cười cợt hoa
V1215 "Đều là nghề nghiệp trong nhà
V1216 "Đủ ngàn ấy nét, mới là người soi."
V1217 Gót đầu vâng dạy mấy lời
V1218 Đường châu nét nguyệt, đường phai vẻ hồng
V1219 Những nghe nói, đã thẹn thùng
V1220 Nước đời lấm nổi lạ lòng khát khe!
V1221 Xót mình cửa các buồng khuê
V1222 Vỡ lòng, học lấy những nghề nghiệp hay!
V1223 Khéo là mặt dạn mày dày!
V1224 Kiếp người đã đến thế này thì thôi!
V1225 Thương thay thân phận lạc loài!
V1226 Dầu sao cũng ở tay người biết sao?
V1227 Lầu xanh mới rủ trướng đào
V1228 Càng treo giá ngọc, càng cao phẩm người
V1229 Biết bao bướm lả, ong lời!
V1230 Cuộc say đầy tháng, trận cười suốt đêm
V1231 Dập diu lá, gió cành chim
V1232 Sớm đưa Tống Ngọc, tối tìm Tràng Khanh
V1233 Khi tỉnh rượu, lúc tàn canh
V1234 Giật mình, mình lại thương mình xót xa
V1235 Khi sao phong gấm rủ là
V1236 Giờ sao tan tác như hoa giữa đường?
V1237 Mặt sao dày gió dạn sương?
V1238 Thân sao bướm chán ong chường bấy thân?
V1239 Mặc người mưa Sở mây Tần
V1240 Những mình nào biết có xuân là gì?
V1241 Đòi phen gió tựa hoa kề
V1242 Nửa rên tuyết ngậm, bốn bề trăng thâu
V1243 Cảnh nào cảnh chẳng đeo sầu?
V1244 Người buồn cảnh có vui đâu bao giờ!
V1245 Đòi phen nét vẽ câu thơ
V1246 Cung cầm trong nguyệt, nước cờ dưới hoa
V1247 Vui là vui gượng kẻo là
V1248 Ai tri âm đó mặn mà với ai?

V1249 Thờ ở gió trúc mưa mai
V1250 Ngẩn ngơ trăm nỗi, giùi mài một thân
V1251 Nỗi lòng đòi đoạn xa gần
V1252 Chẳng vò mà rói, chẳng rầu mà đau!
V1253 Nhớ ơn chín chữ cao sâu
V1254 Một ngày nột ngả bóng dàu tà tà
V1255 Dặm ngàn, nước thẳm, non xa
V1256 Nghĩ dàu thân phận con ra thế này?
V1257 Sân hòe đôi chút thơ ngây
V1258 Trân cam, ai kẻ đỡ thay việc mình?
V1259 Nhớ lời nguyên ước ba sinh
V1260 Xa xôi ai có biết tình chẳng ai?
V1261 Khi về hỏi liễu Chương đài
V1262 Cảnh xuân đã bẻ cho người chuyên tay?
V1263 Tình sâu mong trả nghĩa dày
V1264 Hoa kia đã chấp cây này cho chưa?
V1265 Mỗi tình đôi đoạn vò tơ
V1266 Giấc hương quan, luống lằm mơ canh dài
V1267 Song sa vò võ phương trời
V1268 Nay hoàng hôn đã, lại mai hôn hoàng
V1269 Lần lần thả bạc ác vàng
V1270 Xót người trong hội đoạn tràng đòi cơn!
V1271 Đã cho lấy chữ hồng nhan
V1272 Làm cho, cho hại, cho tàn, cho cân!
V1273 Đã đầy vào kiếp phong trần
V1274 Sao cho sỉ nhục một lần mới thôi!

Dòng 1275-1384

Kiều và Thúc

V1275 Khách du bồng có một người
V1276 Kỳ Tâm họ Thúc, cũng nòi thư hương
V1277 Vốn người huyện Tích, châu Thường
V1278 Theo nghiêm đường mở ngôi hàng Lâm Chuy
V1279 Hoa khôi mộ tiếng Kiều nhi
V1280 Thiếp hồng tìm đến hương khuê gửi vào
V1281 Trưởng tô giáp mặt hoa đào
V1282 Vẻ nào chẳng mặn, nét nào chẳng ưa?
V1283 Hải đường môn môn cảnh tở

V1284 Ngày xuân càng gió, càng mưa càng nồng!
V1285 Nguyệt hoa, hoa nguyệt nào nùng
V1286 Đêm xuân ai dễ cầm lòng được chẳng?
V1287 Lạ gì thanh khí lẽ hằng
V1288 Một dây một buộc, ai giằng cho ra?
V1289 Sớm đào, tối mận lân la
V1290 Trước còn trăng gió, sau ra đá vàng
V1291 Dịp đâu may mắn lạ đường!
V1292 Lại vừa gặp khoảng xuân đường lại quê
V1293 Sinh càng một tỉnh mười mê
V1294 Ngày xuân lắm lúc đi về với xuân
V1295 Khi gió gác, khi trăng sân
V1296 Bầu tiên chúc rượu, câu thần nối thơ
V1297 Khi hương sớm, khi trà trưa
V1298 Bàn vây điểm nước, đường tơ họa đào
V1299 Miệt mài trong cuộc truy hoan
V1300 Càng quen thuộc nét, càng dan díu tình
V1301 Lạ cho cái sóng khuynh thành
V1302 Làm cho đồ quán xiêu đình như chơi
V1303 Thúc sinh quen thói bốc trời
V1304 Trăm nghìn đồ một trận cười như không!
V1305 Mụ càng tô lục, chuốt hồng
V1306 Máu tham hễ thấy hơi đồng thì mê
V1307 Dưới trăng quyên đã gọi hè
V1308 Đầu tường lửa lựu lập lòe đâm bông
V1309 Buồng the phải buổi thông dong
V1310 Thang lan, rủ bức trướng hồng tẩm hoa
V1311 Rõ màu trong ngọc trắng ngà
V1312 Dày dày sẵn đúc một tòa thiên nhiên
V1313 Sinh càng tỏ nét càng khen
V1314 Ngụ tình tay thảo một thiên luật Đường
V1315 Nàng rằng: "Vâng biết lòng chàng
V1316 "Lời lời châu ngọc, hàng hàng gấm thêu
V1317 "Hay hèn lẽ cũng nối điều
V1318 "Nỗi quên nghĩ một hai điều ngang ngang
V1319 "Lòng còn gửi áng mây vàng
V1320 "Họa vắn, xin hãy chịu chàng hôm nay."
V1321 Rằng: "Sao nói lạ lùng thay!
V1322 "Cảnh kia chẳng phải cõi này mà ra?"

V1323 Nàng càng ủ dột thu ba
V1324 Đoạn trường lúc ấy dở mà buồn tênh:
V1325 "Thiếp như hoa đã lìa cành
V1326 "Chàng như con bướm lượn vành mà chơi
V1327 "Chúa xuân đành đã có nơi
V1328 "Ngán ngày thôi chó dài lời mà chi!"
V1329 Sinh rằng: "Tù thuở tương tri
V1330 "Tắm riêng, riêng những nặng vì nước non
V1331 "Trăm năm tính cuộc vuông tròn
V1332 "Phải dò cho đến ngọn nguồn lạch sông."
V1333 Nàng rằng: "Muôn đội ơn lòng
V1334 "Chút e bên thú, bên lòng để đâu
V1335 "Bình Khang nấn ná bấy lâu
V1336 "Yêu hoa, yêu được một màu điểm trang
V1337 "Rồi ra lở phấn phai hương
V1338 "Lòng thêm giữ được thường thường mãi chẳng?
V1339 "Vả trong thềm quế cung trăng
V1340 "Chủ trương đã có chị Hằng ở trong
V1341 "Bấy lâu khăng khít dài dòng
V1342 "Thêm người, người cũng chia lòng riêng tây
V1343 "Về chi chút phận bèo mây
V1344 "Làm cho bể ái, khi đầy khi vơi
V1345 "Trăm điều ngang ngựa vì tôi
V1346 "Thân sau ai chịu tội trời ấy cho?
V1347 "Như chàng có vững tay co
V1348 "Mười phen cũng đắp điểm cho một vại
V1349 "Thế trong đầu lớn hơn ngoài
V1350 "Trước hàm sư tử gửi người đằng la
V1351 "Cúi đầu luôn xuống mái nhà
V1352 "Giấm chua lại tội bằng ba lửa nòng
V1353 "Ở trên còn có nhà thông
V1354 "Lòng trên trông xuống biết lòng có thương?
V1355 "Xá chi liễu ngô hoa tường
V1356 "Lầu xanh lại bỏ ra phường lầu xanh!
V1357 "Lại càng dơ dáng đại hình
V1358 "Đành thân phận thiếp, nghĩ danh giá chàng
V1359 "Thương sao cho vẹn thì thương
V1360 "Tính sao cho vẹn mọi đường thì vâng."
V1361 Sinh rằng: "Hay nói đê chừng

V1362 "Lòng đây, lòng đấy, chưa từng hay sao?
V1363 "Đường xa chớ ngại Ngô, Lào
V1364 "Trăm điều hãy cứ trông vào một ta
V1365 "Đã gần chi có đường xa
V1366 "Đá vàng cũng quyết, phong ba cũng liều."
V1367 Cùng nhau cần dặn đến điều
V1368 Chỉ non, thề bể, nặng gieo đến lời
V1369 Nỉ non đêm ngắn tình dài
V1370 Ngoài hiên thỏ đã non đoài ngậm gương
V1371 Mượn điều trúc viện thừa lương
V1372 Rước về hãy tạm giấu nàng một nơi
V1373 Chiến, hòa, sắp sẵn hai bài
V1374 Cây người thầy thợ, mượn người dò la
V1375 Bán tin đến mục Tú Bà
V1376 Thua cơ, mục cũng cầu hòa, dám sao
V1377 Rõ ràng của dân tay trao
V1378 Hoàn lương một thiệp, thân vào cửa công
V1379 Công tử đôi lẽ đều xong
V1380 Gót tiên phút đã thoát vòng trần ai
V1381 Một nhà sum hợp trúc mai
V1382 Càng sâu nghĩa bể, càng dài tình sông
V1383 Hương càng đượm, lửa càng nồng
V1384 Càng xôi vẻ ngọc, càng lồng màu sen

Dòng 1385-1472

Vị quan anh minh

V1385 Nửa năm hơi tiếng vừa quen
V1386 Sân ngô cảnh biếc đã chen lá vàng
V1387 Giậu thu vừa nẩy giò sương
V1388 Gối yên đã thấy xuân đường đến nơi
V1389 Phong lôi nổi trận bời bời
V1390 Nặng lời e ấp, tính bài phân chia
V1391 Quyết ngay biện bạch một bề
V1392 Dạy cho má phấn lại về lầu xanh
V1393 Thấy lời nghiêm huấn rành rành
V1394 Đánh liều sinh mới lấy tình nài kêu
V1395 Rằng: "Con biết tội đã nhiều
V1396 "Dẫu rằng sấm sét búa rìu cũng cam

V1397 "Trót vì tay đã nhúng chàm
V1398 "Đại rồi còn biết khôn làm sao đây!
V1399 "Cùng nhau vả tiếng một ngày
V1400 "Ôm cầm ai nỡ đứt dây cho đành?
V1401 "Lượng trên quyết chẳng thương tình
V1402 "Bạc đen thôi có tiếc mình làm chi!"
V1403 Thấy lời sắt đá tri tri
V1404 Sốt gan, ông mới cáo quì cửa công
V1405 Đất bằng nổi sóng ùng ùng
V1406 Phủ đường sai lá phiếu hồng thôi tra
V1407 Cùng nhau theo gót sai nha
V1408 Song song vào trước sân hoa lạy quì
V1409 Trông lên mặt sắt đen sì
V1410 Lập nghiêm trước đã, ra uy nặng lời
V1411 "Gã kia đại nết chơi bời
V1412 "Mà con người thế là người đong đưa
V1413 "Tuồng gì hoa thái, hương thừa
V1414 "Mượn màu son phấn đánh lừa con đen!
V1415 "Suy trong tình trạng bên nguyên
V1416 "Bề nào thì cũng chưa yên bề nào
V1417 "Phép công chiếu án luận vào
V1418 "Có hai đường ấy, tính sao mặc mình
V1419 "Một là cứ phép gia hình
V1420 "Một là lại cứ lầu xanh phó về!"
V1421 Nàng rằng: "Đã quyết một bề
V1422 "Nhện này vương lấy tơ kia mấy lần!
V1423 "Đục trong thân cũng là thân
V1424 "Yếu thơ, vâng chịu trước sân lô đình"
V1425 Dạy rằng: "Cứ phép gia hình!"
V1426 Ba cây chập lại một cành mẫu đơn
V1427 Phận đành chi dám kêu oan
V1428 Đào hoen quyên má, liễu tan tác mành
V1429 Một sân lấm cát đã đầy
V1430 Gương lờ nước thủy, mai gầy vóc sương
V1431 Nghĩ tình chàng Thúc mà thương
V1432 Nẻo xa trông thấy lòng càng xót xa
V1433 Khóc rằng: "Oan khốc vì ta!
V1434 "Có nghe lời trước, chớ đà lụy sau
V1435 "Cạn lòng chẳng biết nghĩ sâu

V1436 "Để ai trắng túi, hoa sầu vì ai?"
V1437 Phủ đường nghe thoáng vào tai
V1438 Động lòng lại gạn đến lời riêng tây
V1439 Sụt sùi chàng mới thừa ngay
V1440 Đầu đuôi kể lại sự ngày cầu thân:
V1441 "Nàng đà tính trước xa gần
V1442 "Tù xưa nàng đã biết thân có rày!
V1443 "Tại tôi húng lấy một tay
V1444 "Để nàng cho đến nỗi này vì tôi!"
V1445 Nghe lời nói cũng thương lời
V1446 Đẹp uy mới dạy mở bài giải vi
V1447 Rằng: "Như hửn có thể thì
V1448 Trảng hoa, song cũng thị phi biết điều!"
V1449 Sinh rằng: "Chút phận bọt bèo
V1450 "Theo đòi vả cũng ít nhiều bút nghiên."
V1451 Cười rằng: "Đã thế thì nên!
V1452 "Mộc già hãy thử một thiên trình nghề."
V1453 Nàng vâng cất bút tay đề
V1454 Tiên hoa trình trước án phê xem tường
V1455 Khen rằng: "Giá lợp Thịnh Đường
V1456 "Tài này sắc ấy nghìn vàng chưa cân!
V1457 "Thật là tài tử giai nhân
V1458 "Châu Trần còn có Châu Trần nào hơn?
V1459 "Thôi đừng rước dữ cứu hờn
V1460 "Làm chi lỡ nhịp cho đờn ngang cung?
V1461 "Đã đưa đến trước cửa công
V1462 "Ngoài thì là lý, song trong là tình
V1463 "Dâu con trong đạo gia đình
V1464 "Thôi thì đẹp nỗi bất bình là xong!"
V1465 Kíp truyền sắm sửa lễ công
V1466 Kiệu hoa cất gió, đuốc hồng điểm sao
V1467 Bày hàng cổ xúy xôn xao
V1468 Song song đưa tới trướng đào sánh đôi
V1469 Thương vì hạnh, trọng vì tài
V1470 Thúc ông thôi cũng dẹp lời phong ba
V1471 Huệ lan sực nức một nhà
V1472 Tùng cay đắng lại mặn mà hơn xưa

Chia tay với Thúc

- V1473 Mảng vui rượu sớm cò trưa
V1474 Đào đà phai thắm, sen vừa nảy xanh
V1475 Trướng hồ vắng vẻ đêm thanh
V1476 E tình, nàng mới bày tình riêng chung:
V1477 "Phận bồ từ vẹn chữ tòng
V1478 "Đổi thay nhận yến đã hồng đây niên
V1479 "Tin nhà ngày một vắng tin
V1480 "Mặn tình cát lũy, lạt tình tao kang
V1481 "Nghĩ ra thật cũng nên đường
V1482 "Tắm hơi, ai kẻ giữ giàng cho ta?
V1483 "Trộm nghe kẻ lớn trong nhà
V1484 "Ở vào khuôn phép. nói ra mỗi giường
V1485 "E thay những dạ phi thường
V1486 "Dễ dò rốn biển, khôn lường đáy sông!
V1487 "Mà ta suốt một năm ròng
V1488 "Thế nào cũng chẳng giấu xong được nào
V1489 "Bấy chầy chưa tỏ tiêu hao
V1490 "Hoặc là trong có làm sao chẳng là?
V1491 "Xin chàng liệu kíp lại nhà
V1492 "Trước người đẹp ý, sau ta biết tình
V1493 "Đêm ngày giữ mực giấu quanh
V1494 "Rày lần, mai lửa, như hình chưa thông!"
V1495 Nghe lời khuyên nhủ thông dong
V1496 Đành lòng sinh mới quyết lòng hồi trang
V1497 Rạng ra gửi đến xuân đường
V1498 Thúc ông cũng rội giục chàng ninh gia
V1499 Tiễn đưa một chén quan hà
V1500 Xuân đình thoát đã dạo ra Cao đình
V1501 Sông Tần một giải xanh xanh
V1502 Lôi thôi bờ liễu mấy cành Dương quan
V1503 Cầm tay dài ngắn thở than
V1504 Chia phôi ngừng chén, hợp tan nghẹn lời
V1505 Nàng rằng: "Non nước xa khơi
V1506 "Sao cho trong ấm thì ngoài mới êm
V1507 "Dễ lừa yếm thắm trôn kim
V1508 "Làm chi bưng mắt bắt chim khó lòng!
V1509 "Đôi ta chút nghĩa đèo bông

V1510 "Đến nhà, trước liệu nói sòng cho minh
V1511 "Dầu khi sóng gió bất tình
V1512 "Lớn ra uy lớn, tôi đành phận tôi
V1513 "Hơn điều giấu ngược, giấu xuôi
V1514 "Lại mang những việc tầy trời đến sau
V1515 "Thương nhau xin nhớ lời nhau
V1516 "Năm chầy cũng chẳng đi đâu mà chầy!
V1517 "Chén đưa nhớ bữa hôm nay
V1518 "Chén mừng xin đợi ngày này năm sau."
V1519 Người lên ngựa, kẻ chia bào
V1520 Rừng phong, thu đã nhuốm màu quan san
V1521 Dặm hồng bụi cuốn chinh an
V1522 Trông người đã khuất mấy ngàn dâu xanh
V1523 Người về chiếc bóng năm canh
V1524 Kẻ đi muôn dặm một mình xa xôi
V1525 Vàng trăng ai xẻ làm đôi?
V1526 Nửa in gối chiếc, nửa soi dặm trường

Dòng 1527-1626

Người vợ thâm hiểm

V1527 Kế chi những nỗi dọc đường
V1528 Buồng trong này nỗi chủ trương ở nhà
V1529 Vốn dòng họ Hoạn danh gia
V1530 Con quan Lại bộ tên là Hoạn Thư
V1531 Duyên Đàng thuận nẻo gió đưa
V1532 Cùng chàng kết tóc xe tơ những ngày
V1533 Ở ăn thì nét cũng hay
V1534 Nói điều ràng buộc thì tay cũng già
V1535 Từ nghe vườn mới thêm hoa
V1536 Miệng người đã lẩm, tin nhà thì không
V1537 Lửa tâm càng giập càng nồng
V1538 Trách người đen bạc ra lòng trắng hoa
V1539 "Ví bằng thú thật cùng ta
V1540 "Cũng dong kẻ dưới mới là lượng trên
V1541 "Đại chi chẳng giữ lấy nền
V1542 "Tốt chi mà rước tiếng ghen vào mình?
V1543 "Lại còn bưng bít giấu quanh
V1544 "Làm chi những thói trẻ ranh nực cười!

V1545 "Tính rằng cách mặt, khuất lời
V1546 "Giấu ta, ta cũng liệu bài giấu cho
V1547 "Lo gì việc ấy mà lo
V1548 "Kiến trong miệng chén có bò đi đâu?
V1549 "Làm cho nhìn chẳng được nhau
V1550 "Làm cho đầy đọa cát đầu chẳng lên!
V1551 "Làm cho trông thấy nhỡ tiền
V1552 "Cho người thăm ván, bán thuyền, biết tay!"
V1553 Nỗi lòng kín chẳng ai hay
V1554 Ngoài tai để mặc gió bay mái ngoài
V1555 Tuần sau bỗng thấy hai người
V1556 Mách tin, ý cũng liệu bài tâng công
V1557 Tiểu thư nổi giận đùng đùng:
V1558 "Gớm tay thù dệt ra lòng trêu người!
V1559 "Chồng tao nào phải như ai
V1560 "Điều này hẳn miệng những người thị phi!"
V1561 Vội vàng xuống lệnh ra uy
V1562 Đứa thì vả miệng, đứa thì bẻ răng
V1563 Trong ngoài kín mít như bưng
V1564 Nào ai còn dám nói năng một lời!
V1565 Buồng đào khuya sớm thành thơi
V1566 Ra vào một mực nói cười như không
V1567 Đêm ngày lòng những giận lòng
V1568 Sinh đà về đến lầu hồng, xuống yên
V1569 Lời tan hợp, nổi hàn huyền
V1570 Chũ tình càng mặn, chũ duyên càng nồng
V1571 Tẩy trần vui chén thông dong
V1572 Nỗi lòng, ai ở trong lòng mà ra?
V1573 Chàng về xem ý tú nhà
V1574 Sự mình cũng rấp lân la giải bày
V1575 Máy phen cười nói tỉnh say
V1576 Tóc tơ bất động mảy may sự tình
V1577 Nghĩ: "Đà bưng kín miệng bình
V1578 "Nào ai có khẩu mà mình lại xưng?"
V1579 Những là e ấp dùng dằng
V1580 Rút dây sợ nữa động rừng, lại thôi
V1581 Có khi vui chuyện mua cười
V1582 Tiểu thư lại giở những lời đầu đầu
V1583 Rằng: "Trong ngọc đá vàng thau

V1584 "Mười phần ta đã tin nhau cả mười
V1585 "Khen cho những miệng rộng dài
V1586 "Bướm ong lại đặt những lời nọ kia
V1587 "Thiếp dầu vụng, chẳng hay suy
V1588 "Đã dơ bụng nghĩ, lại bia miệng cười!"
V1589 Thấy lời thủng thỉnh như chơi
V1590 Thuận lời, chàng cũng nói xuôi đồ đòn
V1591 Những là cười phấn cợt son
V1592 Đèn khuya chung bóng, trăng tròn sánh vai
V1593 Thú quê thuần hức bén mùi
V1594 Giếng vàng đã rụng một vài lá ngô
V1595 Chạnh niềm nhớ cảnh giang hồ
V1596 Một niềm quan tái, mấy mùa gió trắng
V1597 Tình riêng chưa dám rỉ rã
V1598 Tiểu thư trước đã liệu chừng nhủ qua:
V1599 "Cách năm, mây bạc xa xa
V1600 "Lâm Chuy cũng phải tính mà thần hôn"
V1601 Được lời như cỏi tác son
V1602 Vó câu thẳng ruổi nước non quê người
V1603 Long lanh dáy nước in trời
V1604 Thành xây khói biếc, non phơi bóng vàng
V1605 Roi câu vừa gióng dặm trường
V1606 Xe hương nàng cũng thuận đường qui ninh
V1607 Thừa nhà huyên hết mọi tình
V1608 Nổi chàng ở bạc, nổi mình chịu đen
V1609 Nghĩ rằng: "Ngựa ghẻ, hờn ghen
V1610 "Xấu chàng mà có ai khen chi mình!
V1611 "Vậy nên ngảnh mặt làm thinh
V1612 "Mưu cao vốn đã rắp ranh những ngày
V1613 "Lâm Chuy đường bộ tháng chầy
V1614 "Mà đường hải đạo sang ngay thì gần
V1615 "Dọn thuyền lựa mặt gia nhân
V1616 "Hãy đem dây xích buộc chân nàng về
V1617 "Làm cho, cho mệt, cho mê
V1618 "Làm cho đau đớn, ê chề cho coi!
V1619 "Trước cho bỏ ghét những người
V1620 "Sau cho để một trò cười về sau!"
V1621 Phu nhân khen chúc rất màu
V1622 Chiều con, mới dạy mặc dầu ra tay

V1657   Gió cao, ngọn lửa càng cao
V1658   Tôi đòi tìm đủ, nàng nào thấy đâu!
V1659   Hót hơ, hót hỡi, nhìn nhau
V1660   Giếng sâu, bụi rậm, trước sau tìm quàng;
V1661   Chạy vào chốn cũ phòng hương
V1662   Trong tro, thấy một đồng xương cháy tàn
V1663   Ngay tình ai biết mưu gian
V1664   Hắn nàng, thôi lại còn bàn rằng ai!
V1665   Thúc ông sứt sùi ngắn dài
V1666   Nghĩ con vắng vẻ, thương người nét na
V1667   Di hài nhật sắp về nhà
V1668   Nào là khâm liệm, nào là tang trai
V1669   Lễ thường đã đủ một hai
V1670   Lục trình chàng cũng đến nơi bấy giờ
V1671   Bước vào chốn cũ lâu thư
V1672   Tro than một đồng, nắng mưa bốn tường
V1673   Sang nhà cha, tối trung đường
V1674   Linh sàng, bài vị, thờ nàng ở trên
V1675   Hỡi ôi! Nói hết sự duyên
V1676   Tơ tình đứt ruột, lửa phiền cháy gan
V1677   Gieo mình vật vã khóc than:
V1678   "Con người thế ấy, thác oan thế này!
V1679   "Chắc rằng mai trúc lại vầy
V1680   "Ai hay vĩnh quyết là ngày đưa nhau!"
V1681   Thương càng nghĩ, nghĩ càng đau
V1682   Dễ ai rắp thảm, quạt sào cho khuây
V1683   Gần miền nghe có một thầy
V1684   Phi phù trị quỷ, cao tay thông huyền
V1685   Trên tam đảo, dưới cửu tuyền
V1686   Tìm đâu thì cũng biết tin rõ ràng
V1687   Sấm sanh lễ vật rước sang
V1688   Xin tìm cho thấy mặt nàng hỏi han
V1689   Đạo nhân phục trước tỉnh bàn
V1690   Xuất thân giây phút chưa tàn nén hương
V1691   Trở về minh bạch nói tường:
V1692   "Mặt nàng chẳng thấy, việc nàng đã tra:
V1693   "Người này nặng kiếp oan gia
V1694   "Còn nhiều nợ lắm, sao đà thác cho!
V1695   "Mệnh cung đang mắc nạn to

V1696 "Một năm nữa mới thăm dò được tin
V1697 "Hai bên giáp mặt chiến chiến
V1698 "Muốn nhìn mà chẳng được nhìn lạ thay!"
V1699 Nghe lời nói, lạ đường này!
V1700 Sự nàng đã thế, lời thầy dám tin?
V1701 Chẳng qua đồng cốt quàng xiên
V1702 Người đâu mà lại thấy trên cõi trần?
V1703 Tiếc hoa những ngậm ngùi xuân
V1704 Thân này để lại mấy lần gặp tiên!
V1705 Nước trôi hoa rụng đã yên
V1706 Hay đâu địa ngục ở miền nhân gian!

Dòng 1707-1790

Đời nô lệ

V1707 Khuyển, Ung đã dất mùi gian
V1708 Vực nàng đưa xuống để an dưới thuyền
V1709 Buồm cao, lèo thẳng cánh suyền
V1710 Đè chừng huyện Tích, băng miền vượt sang
V1711 Dỡ dờ, lên trước sảnh đường
V1712 Khuyển, Ung, hai đứa nộp nàng dâng công
V1713 Vực nàng tạm xuống môn phòng
V1714 Hãy còn thêm thiệp giấc nồng chưa phai
V1715 Hoàng lương chột tỉnh hôn mai
V1716 Cửa nhà đâu mát, lâu đài nào đây?
V1717 Bàng hoàng giở tỉnh giở say
V1718 Sảnh đường mắng tiếng đòi ngay lên hầu
V1719 Ả hoàn liền xuống giục mau
V1720 Hải hùng nàng mới theo sau một người
V1721 Ngược trông tòa rộng, dây dài
V1722 "Thiên quang Chủng tử" có bài treo trên
V1723 Ban ngày, sáp thấp hai bên
V1724 Giữa giường thất bảo, ngồi trên một bà
V1725 Gạn gùng ngọn hỏi, ngành tra
V1726 Sự mình, nàng đã cú mà gửi thưa
V1727 Bất tình nổi trận mây mưa
V1728 Dức rằng: "Những giống bờ thờ quen thân!
V1729 "Con này chẳng phải thiện nhân
V1730 "Chẳng màu trốn chúa, thì quân lộn chồng

V1731 "Ra tuồng mèo mả, gà đồng
V1732 "Ra tuồng lúng túng chẳng xong bề nào
V1733 "Đã đem mình bán cửa tao
V1734 "Lại còn khùng khỉnh làm cao thế này!
V1735 "Nào là gia pháp nọ bay!
V1736 "Hãy cho ba chực, biết tay một lần!"
V1737 A hoàn trên dưới dạ rân
V1738 Dẫu rằng trăm miệng khôn phân lẽ nào!
V1739 Trúc côn ra sức đập vào
V1740 Thịt nào chẳng nát, gan nào chẳng kinh!
V1741 Xót thay đào lý một cành
V1742 Một phen mưa gió tan tành một phen!
V1743 Hoa nô, truyền dạy đổi tên
V1744 Buồng the, dạy ép vào phiên thị tì
V1745 Ra vào theo lữ thanh y
V1746 Dãi đầu tóc rối, da chì quấn bao!
V1747 Quán gia có một mụ nào
V1748 Thấy người, thấy nét, ra vào mà thương
V1749 Khi chè chén, khi thuốc thang
V1750 Đem lời phương tiện mở đường hiếu sinh
V1751 Dạy rằng: "May rủi đã đành
V1752 "Liễu bề mình giữ lấy mình cho hay
V1753 "Cũng là oan nghiệp chi đây
V1754 "Sa cơ mới đến thế này, chẳng dung
V1755 "Ở đây tai vách mạch rừng
V1756 "Thấy ai người cũ cũng đừng nhìn chi
V1757 "Kẻo khi sấm sét bất kỳ
V1758 "Con ong, cái kiến, kêu gì được oan!"
V1759 Nàng càng giọt ngọc như chan
V1760 Nổi lòng luống những bàn hoàn niềm tây
V1761 "Phong trần kiếp đã chịu đày
V1762 "Làm than, lại có thứ này bằng hai!
V1763 "Phận sao bạc chẳng vừa thôi?
V1764 "Khăng khăng buộc mãi lấy người hồng nhan!
V1765 "Đã đành túc trái tiên oan
V1766 "Cũng liều ngọc nát, hoa tàn mà chi!"
V1767 Những là nường nấu qua thì
V1768 Tiểu thư phải buổi mới về ninh gia
V1769 Mẹ con trò chuyện lân la

V1770 Phu nhân mới gọi nàng ra dạy lời:
V1771 "Tiểu thư dưới trướng thiếu người
V1772 "Cho về bên ấy, theo đòi lầu trang."
V1773 Lĩnh lời, nàng mới theo sang
V1774 Biết đâu địa ngục, thiên đường là đâu?
V1775 Sớm khuya khăn mặt, lược đầu
V1776 Phận con hầu, giữ con hầu, dám sai!
V1777 Phải đêm êm ả chiều trời
V1778 Trúc tở, hỏi đến nghề chơi mọi ngày
V1779 Lĩnh lời, nàng mới lựa dây
V1780 Nỉ non thánh thót, dễ say lòng người
V1781 Tiểu thư xem cũng thương tài
V1782 Khuôn uy dường cũng bớt vài bốn phân
V1783 Cửa người đày đọa chút thân
V1784 Sớm năn nỉ bóng, đêm ngơ ngẩn lòng
V1785 Lâm Chuy chút nghĩa đèo bông
V1786 Nước non để chữ tương phùng kiếp sau!
V1787 Bốn phương mây trắng một màu
V1788 Trông vời cố quốc, biết đâu là nhà?
V1789 Lần lần tháng trọn ngày qua
V1790 Nỗi gần nào biết đường xa thế này.

Dòng 1791-1884
Tái ngộ với Thúc

V1791 Lâm Chuy từ thuở uyên bay,
V1792 Buồng không, thương kẻ thảng ngày chiếc thân
V1793 Mây xanh, trăng mới in ngần
V1794 Phấn thừa, hương cũ, bội phần xót xa
V1795 Sen tàn, cúc lại nở hoa
V1796 Sầu dài, ngày ngắn, đông đà sang xuân
V1797 Tìm đâu cho thấy cố nhân?
V1798 Lấy câu vận mệnh khuây dần nhớ thương
V1799 Trạnh niềm nhớ cảnh gia hương
V1800 Nhớ quê, chàng lại tìm đường thăm quê
V1801 Tiểu thư đón cửa đã đề
V1802 Hàn huyên vừa cạn mọi bề gần xa
V1803 Nhà hương cao cuốn bức là
V1804 Buồng trong, truyền gọi nàng ra lạy mừng

V1805   Bước ra một bước một ngừng
V1806   Trông xa, nàng đã tỏ chùng nẻo xa:
V1807   "Phải rằng nắng quáng, đèn lò
V1808   "Rõ ràng ngòi đó chẳng là Thúc sinh?
V1809   "Bấy giờ, tình mới tỏ tình
V1810   "Thôi thôi đã mắc vào vành, chẳng sai!
V1811   "Chước đâu, có chước lạ đời!
V1812   "Người đâu mà lại có người tinh ma!
V1813   "Rõ ràng thật lứa đôi ta
V1814   "Làm cho con ở, chúa nhà đôi nơi!
V1815   "Bề ngoài thơn thớt nói cười
V1816   "Mà trong nham hiểm, giết người không dao
V1817   "Bây giờ đất thấp trời cao
V1818   "Ăn làm sao, nói làm sao bây giờ?"
V1819   Càng trông mặt, càng ngẩn ngơ
V1820   Ruột tầm đòi đoan như tơ rối bởi
V1821   Sợ uy dám chẳng vâng lời
V1822   Cúi đầu nép xuống sân mai một chiều
V1823   Sinh đà phách lạc, hồn xiêu:
V1824   "Thương ôi! Chẳng phải nàng Kiều ở đây?
V1825   "Nhân làm sao đến thế này?
V1826   "Thôi thôi ta đã mắc tay ai rồi!"
V1827   Sợ quen dám hở ra lời
V1828   Khôn ngăn giọt ngọc, sụt sùi nhỏ sa
V1829   Tiểu thư trông mặt hỏi tra:
V1830   "Mới về có việc chi mà động dong?"
V1831   Sinh rằng: "Hiếu phục vừa xong
V1832   "Suy lòng trắc dĩ, đau lòng chung thiên!"
V1833   Khen rằng: "Hiếu tử đã nên!
V1834   "Tẩy trần, mượn chén giải phiền đêm thu."
V1835   Vợ chồng chén tạc chén thù
V1836   Bắt nàng đứng chực trì hồ hai nơi
V1837   Bắt khoan, bắt nhặt, đến lời
V1838   Bắt quì tận mặt, bắt mời tận tay
V1839   Sinh càng như đại như ngậy
V1840   Giọt dài, giọt ngắn, chén đầy, chén vơi
V1841   Ngảnh đi, chột nói, chột cười
V1842   Cáo say, chàng đã giạm bài lảng ra
V1843   Tiểu thư vội thét: "Con Hoa!

V1844 "Khuyên chàng chẳng cạn thì ta có đòn!"
V1845 Sinh càng nát ruột tan hồn
V1846 Chén mời, phải ngậm bồ hòn, ráo ngay!
V1847 Tiểu thư cười nói tỉnh say
V1848 Chứa xong cuộc rượu, lại bày trò chơi
V1849 Rằng: "Hoa nô đủ mọi tài
V1850 "Bản đàn thủ giao một bài chàng nghe!"
V1851 Nàng đà tán hoán, tê mê
V1852 Vâng lời, ra trước bình the vắn đàn
V1853 Bốn dây như khóc, như than
V1854 Khiến người trên tiệc cũng tan nát lòng!
V1855 Cũng trong một tiếng tơ đồng
V1856 Người ngoài cười nụ, người trong khóc thầm
V1857 Giọt châu lã chã khôn cầm
V1858 Cúi đầu, chàng những gạt thăm giọt sương
V1859 Tiểu thư lại thét lấy nàng:
V1860 "Cuộc vui gảy khúc đoạn tràng ấy chi?
V1861 "Sao chẳng biết ý tứ gì?
V1862 "Cho chàng buồn bã, tội thì tại người!"
V1863 Sinh càng thảm thiết bồi hồi
V1864 Vội vàng gượng nói, gượng cười cho qua
V1865 Giọt rờn canh đã điểm ba
V1866 Tiểu thư nhìn mặt, dường đà cam tâm
V1867 Lòng riêng tấp tểnh mừng thầm:
V1868 "Vui này đã bỏ đau ngầm xưa nay!"
V1869 Sinh thì gan héo, ruột đầy
V1870 Nổi lòng, càng nghĩ càng cay đắng lòng
V1871 Người vào chung gối loan phòng
V1872 Nàng ra tựa bóng đèn giông canh dài
V1873 Bây giờ mới rõ tâm hơi
V1874 "Máu ghen, đâu có lạ đời nhà ghen!
V1875 "Chước đau rẽ thúy chia duyên!
V1876 "Ai ra đường nấy, ai nhìn được ai
V1877 "Bây giờ một vực một trời
V1878 "Hết điều khinh trọng, hết lời thị phi
V1879 "Nhẹ như bấc, nặng như chì
V1880 "Gỡ cho ra nữa, còn gì là duyên!
V1881 "Lỡ làng chút phận thuyền duyên
V1882 "Bể sâu, sóng cả, có tuyền được vay?"

V1883 Một mình âm ỷ đêm chầy
V1884 Đĩa dầu voi, nước mắt đầy năm canh

Dòng 1885-2028
Qui y

V1885 Sớm khuya hầu hạ đài doanh
V1886 Tiểu thư chạm mặt, dè tình hỏi tra
V1887 Lựa lời, nàng mới thừa qua:
V1888 "Phải khi mình lại xót xa nỗi mình."
V1889 Tiểu thư hỏi lại Thúc sinh:
V1890 "Cậy chàng tra lấy thực tình cho nao!"
V1891 Sinh đà rớt ruột như bào
V1892 Nói ra chẳng tiện, trông vào chẳng đàng!
V1893 Những e lại lụy đến nàng
V1894 Đánh liều mới sẽ lựa đường hỏi tra
V1895 Cúi đầu quì trước sân hoa
V1896 Thân cung nàng mới dâng qua một tờ
V1897 Diện tiền trình với tiểu thư
V1898 Thoát xem đường có ngẩn ngơ chút tình
V1899 Liền tay trao lại Thúc sinh
V1900 Rằng: "Tài nên trọng, mà tình nên thương!"
V1901 "Ví chẳng có số giàu sang
V1902 "Giá này dẫu đúc nhà vàng cũng nên!
V1903 "Bể tràn, chìm nổi thuyền quyên
V1904 "Hữu tài, thương nỗi vô duyên lạ đời!"
V1905 Sinh rằng: "Thật có như lời
V1906 "Hồng nhan bạc mệnh, một người nào vay
V1907 "Nghìn xưa âu cũng thế này
V1908 "Tù bi âu liệu bớt tay mới vừa."
V1909 Tiểu thư rằng: "Ý trong tờ
V1910 "Rắp đen mệnh bạc, xin nhờ cửa Không
V1911 "Thôi thì thôi, cũng chiều lòng
V1912 "Cũng cho nghỉ nghị trong vòng bước ra
V1913 "Sẵn Quan âm các vườn ta
V1914 "Có cây trăm thước, có hoa bốn mùa
V1915 "Có cổ thụ, có sơn hồ
V1916 "Cho nàng ra đó giữ chùa tụng kinh."
V1917 Tâng tâng, trời mới bình minh

V1918 Hương hoa, ngũ cúng, sắm sanh lễ thường
V1919 Đưa nàng đến trước Phật đường
V1920 Tam qui, ngũ giới, cho nàng xuất gia
V1921 Áo xanh đổi lấy cà sa
V1922 Pháp danh lại đổi tên ra Trạc Tuyền
V1923 Sớm khuya tính đủ dầu đèn
V1924 Xuân, Thu, cắt sẵn hai tên hương trà
V1925 Nàng từ lánh gót vườn hoa
V1926 Đường gần rừng tía, đường xa bụi hồng
V1927 Nhân duyên đâu lại còn mong?
V1928 Khỏi điều then phấn, tủi hồng thì thôi
V1929 Phật tiền thăm lớp sào vùi
V1930 Ngày phò thủ tự, đêm nhồi tâm hương
V1931 Cho hay giọt nước cành dương
V1932 Lửa lòng tưới tắt mọi đường trần duyên
V1933 Nâu sông từ trở màu thuyền
V1934 Sân thu trăng đã vài phen đứng đầu
V1935 Quan phòng, then nhật, lưới mau
V1936 Nói lời trước mặt, rơi châu vắng người
V1937 Gác kinh, viện sách, đôi nơi
V1938 Trong gang tấc, lại gấp mười quan san
V1939 Những là ngậm thở nuốt than
V1940 Tiểu thư phải buổi vấn an về nhà
V1941 Thừa cơ, Sinh mới lén ra
V1942 Xăm xăm đến mé vườn hoa với nàng
V1943 Sụt sùi, dở nổi đoạn tràng
V1944 Giọt châu tầm tã đẫm tràng áo xanh
V1945 "Đã cam chịu bạc với tình
V1946 "Chúa xuân để tội một mình cho hoa
V1947 "Thấp cơ, thua trí đàn bà
V1948 "Trông vào đau ruột, nói ra ngại lời
V1949 "Vì ta cho lụy đến người
V1950 "Cát lằm ngọc trắng, thiệt đời xuân xanh!
V1951 "Quản chi lên thác xuống ghềnh
V1952 "Cũng toan sống thác với tình cho xong
V1953 "Tông đường, chút chửa cam lòng
V1954 "Nghiến răng bẻ một chữ đồng làm hai
V1955 "Then mình đá nát vàng phai
V1956 "Trăm thân dễ chuộc một lời được sao?"

V1957 Nàng rằng: "Chiếc bách song đào
V1958 "Nổi chìm cũng mặc lúc nào rủi may
V1959 "Chút thân quần quai vũng lầy
V1960 "Sống thừa còn tưởng đến rày nữa sao?
V1961 "Cũng liều một giọt mưa đào
V1962 "Mà cho thiên hạ trông vào cũng hay!
V1963 "Xót vì cầm đã bén dây
V1964 "Chẳng trăm năm, cũng một ngày duyên ta
V1965 "Liệu bài mở cửa cho ra
V1966 "Ấy là tình nặng, ấy là ân sâu!"
V1967 Sinh rằng: "Riêng tưởng bấy lâu
V1968 "Lòng người nham hiểm, biết đâu mà lường
V1969 "Nữa khi giông tố phủ phàng
V1970 "Thiệt riêng đấy, cũng lại càng cực đây
V1971 "Liệu mà xa chạy cao bay
V1972 "Ái ân ta có ngàn này mà thôi!
V1973 "Bây giờ kẻ ngược người xuôi
V1974 "Biết bao giờ lại nổi lời nước non?
V1975 "Dẫu rằng sông cạn đá mòn
V1976 "Con tầm đến thác cũng còn vương tở!"
V1977 Cùng nhau kể lẻ sau xưa
V1978 Nói rồi lại nói, lời chưa hết lời
V1979 Mặt trông, tay chẳng nở rời
V1980 Hoa tì đã động tiếng người nẻo xa
V1981 Nhận ngừng, nuốt tụi, đứng ra
V1982 Tiểu thư đâu đã rẽ hoa bước vào
V1983 Cười cười nói nói ngọt ngào
V1984 Hỏi chàng mới ở chốn nào lại chơi?
V1985 Dối quanh, Sinh mới liệu lời:
V1986 "Tìm hoa quá bước, xem người viết kinh."
V1987 Khen rằng: "Bút pháp đã tinh
V1988 "So vào với thiếp Lan đình nào thua!
V1989 "Tiếc thay lưu lạc giang hồ
V1990 "Nghìn vàng thật cũng nên mua lấy tài!"
V1991 Thuyền trà cạn nước hồng mai
V1992 Thong dong nổi gót thư trai cùng về
V1993 Nàng càng e lệ ủ ê
V1994 Rủ tai, hỏi lại hoa tì trước sau
V1995 Hoa rằng: "Bà đến đã lâu

V1996	"Rón chân đứng nấp độ đầu nữa giò
V1997	"Rành rành kẽ tóc chân tơ
V1998	"Mấy lời nghe hết, đã dư tỏ tường
V1999	"Bao nhiêu đoạn khổ tình thương
V2000	"Nỗi ông vất vả, nỗi nàng thở than
V2001	"Dặn tôi đứng lại một bên
V2002	"Chán tai rồi mới bước lên trên lầu."
V2003	Nghe thôi kinh hãi xiết đầu
V2004	"Đàn bà thế ấy, thấy âu một người!
V2005	"Ấy mới gan! Ấy mới tài!
V2006	"Nghĩ càng thêm nổi sồn gai rụng rời!
V2007	"Người đâu sâu sắc nước đời
V2008	"Mà chàng Thúc phải ra người bó tay!
V2009	"Thực tang bắt được đường này
V2010	"Máu ghen, ai cũng chau mày nghiêng răng
V2011	"Thế mà im chẳng đãi đàng
V2012	"Chào mời vui vẻ, nói năng dịu dàng!
V2013	"Giận đầu ra dạ thế thường
V2014	"Cười đầu mới thực khôn lường hiểm sâu
V2015	"Thân ta, ta phải lo âu
V2016	"Miệng hùm, nọc rắn, ở đâu chốn này!
V2017	"Ví chẳng chấp cánh cao bay
V2018	"Trèo cây lâu cũng có ngày bẻ hoa
V2019	"Phận bèo bao quản nước sa
V2020	"Lệnh đênh đầu nữa cũng là lệnh đênh
V2021	"Chỉ e quê khách một mình
V2022	"Tay không chưa dễ tìm vành ấm no!"
V2023	Nghĩ đi, nghĩ lại quanh co
V2024	Phật tiền, sẵn có mọi đồ kim ngân
V2025	Bên mình giắt để hộ thân
V2026	Lần nghe canh đã một phần trống ba
V2027	Cất mình qua ngọn tường hoa
V2028	Lần đường theo bóng trăng tà về tây.

Dòng 2029-2060
Sư Giác Duyên

V2029	Mịt mù dặm cát đời cây
V2030	Tiếng gà điểm nguyệt, dấu giày cầu sương

V2031 Canh khuya thân gái dặm trường
V2032 Phần e đường sá, phần thương dải dầu!
V2033 Trời đông vừa rặng ngàn dâu
V2034 Bơ vơ nào đã biết đâu là nhà
V2035 Chùa đầu trông thấy nẻo xa
V2036 Rành rành "Chiêu Ân Am" ba chữ bài
V2037 Xăm xăm gỗ mái cửa ngoài
V2038 Trụ trì nghe tiếng rước mời vào trong
V2039 Thấy màu ăn mặc nâu sồng
V2040 Giác Duyên sư trưởng lành lòng liền thương
V2041 Gạn gùng ngành ngọn cho tường
V2042 Lạ lòng, nàng hãy tìm đường nói quanh:
V2043 "Tiểu thiên quê ở Bắc kinh,
V2044 "Qui sư, qui Phật, tu hành bấy lâu
V2045 "Bản sư rồi cũng đến sau
V2046 "Dạy đưa pháp bảo sang hầu sư huynh."
V2047 Rày vâng diện hiến rành rành
V2048 Chuông vàng khánh bạc bên mình giở ra
V2049 Xem qua sư mới dạy qua:
V2050 "Phải nơi Hàng Thủy là ta hậu tình
V2051 "Chín e đường sá một mình
V2052 "Ở đây chờ đợi sư huynh ít ngày."
V2053 Gửi thân được chốn am mây
V2054 Muối dưa đắp đổi tháng ngày thông dong
V2055 Kệ kinh câu cũ thuộc lòng
V2056 Hương đèn việc cũ, trai phòng quen tay
V2057 Sớm khuya lá bối phướn mây
V2058 Ngọn đèn khêu nguyệt, tiếng chày nện sường
V2059 Thấy nàng thông tuệ khác thường
V2060 Sư càng nể mặt, nàng càng vững chân.

Dòng 2061-2164
Sương gió dập vùi

V2061 Cửa thuyền vừa cũ cuối xuân
V2062 Bóng hoa đầy đất, vẻ ngân ngang trời
V2063 Gió quang, mây tạnh thanh thời
V2064 Có người đàn việt lên chơi cửa Già
V2065 Giở đồ chuông khánh xem qua

V2066 Khen rằng: "Khéo giống của nhà Hoạn nương!"
V2067 Giác Duyên thực ý lo lường
V2068 Đêm khuya mới hỏi lại nàng trước sau
V2069 Nghĩ rằng khôn nổi giấu màu
V2070 Sự mình nàng mới gót đầu bày ngay:
V2071 "Bây giờ sự đã đường này
V2072 "Phận hèn dầu rủi, dầu may tại người."
V2073 Giác Duyên nghe nói rụng rời
V2074 Nửa thương, nửa sợ, bồi hồi chẳng xong
V2075 Rủi tai mới kể sự lòng:
V2076 "Ở đây của Phật là không hẹp gì
V2077 "E chẳng những sự bất kỳ
V2078 "Để nàng cho đến thế thì cũng thương!
V2079 "Lánh xa trước liệu tìm đường
V2080 "Ngồi chờ nước đến, nên đường còn quê!"
V2081 Có nhà họ Bạc bên kia
V2082 Am mây quen lối đi về đầu hương
V2083 Nhấn sang, dọn hết mọi đường
V2084 Dọn nhà hãy tạm cho nàng trú chân
V2085 Những mành được chốn an thân
V2086 Vội vàng nào kịp tính gần tính xa
V2087 Nào ngờ cũng tổ bợm già
V2088 Bạc Bà học với Tú Bà đồng môn!
V2089 Thấy nàng mặt phấn, tươi son
V2090 Màng thâm được buổi bán buôn có lời
V2091 Hư không đặt để nên lời
V2092 Nàng đà lớn sự rụng rời lắm phen
V2093 Mụ càng xua đuổi cho liền
V2094 Lấy lời hung hiểm, ép duyên Châu Trần
V2095 Rằng: "Nàng muôn dạm một thân
V2096 "Lại mang lấy tiếng dữ gần, lành xa
V2097 "Khéo oan gia, của phá gia!
V2098 "Còn ai dám chứa vào nhà nữa đây?
V2099 "Kíp toan kiếm chốn xe dây
V2100 "Không dừng chứa dễ mà bay đàng trời!
V2101 "Nơi gần thì chẳng tiện nơi
V2102 "Nơi xa thì chẳng có người nào xa
V2103 "Này chàng Bạc Hạnh cháu nhà
V2104 "Cùng trong thân thích ruột rà, chẳng ai

V2105 "Cửa nhà buôn bán châu Thai
V2106 "Thực thà có một, đờn sai chẳng hề
V2107 "Thế nào nàng cũng phải nghe
V2108 "Thành thân rồi sẽ liệu về châu Thai
V2109 "Bấy giờ ai lại biết ai
V2110 "Dầu lòng bể rộng, sông dài thênh thênh
V2111 "Nàng dầu quyết chẳng thuận tình
V2112 "Trái lời nẻo trước, lụy mình đến sau!"
V2113 Nàng càng mặt ủ mày chau
V2114 Càng nghe mụ nói, càng đau như rần
V2115 Nghĩ mình túng đất, sẩy chân
V2116 Thế cùng, nàng mới xa gần thở than:
V2117 "Thiếp như con én lạc đàn
V2118 "Phải cung, rày đã sợ làn cây cong
V2119 "Cùng đường dầu tính chữ tòng
V2120 "Biết người, biết mặt, biết lòng làm sao?
V2121 "Nữa khi muôn một thế nào
V2122 "Bán hùm buôn sói, chắc vào lưng đâu?
V2123 "Dầu ai lòng có sở cầu
V2124 "Tâm minh, xin quyết với nhau một lời
V2125 "Chúng mình có đất có trời
V2126 "Bấy giờ vượt bể, ra khơi quản gì!"
V2127 Được lời mụ mới ra đi
V2128 Mách tin họ Bạc tức thì sắm sanh
V2129 Một nhà dọn dẹp linh đình
V2130 Quét sân, đặt trác, rửa bình, thắp nhang
V2131 Bạc sinh quì xuống vội vàng
V2132 Quá lời nguyện hết Thành hoàng, Thổ công
V2133 Trước sân lòng đã giải lòng
V2134 Trong màn làm lễ tơ hồng kết duyên
V2135 Thành thân, mới rước xuống thuyền
V2136 Thuận buồm một lá, xuôi miền châu Thai
V2137 Thuyền vừa đỗ bến thành thơi
V2138 Bạc sinh lên trước tìm nơi mọi ngày
V2139 Cũng nhà hành viện xưa nay
V2140 Cũng phường bán thịt, cũng tay buôn người
V2141 Xem người, định giá, vừa rồi
V2142 Mối hàng một, đã ra mười thì buông
V2143 Mượn người, thuê kiệu, rước nàng

V2144 Bạc đem mặt bạc, kiếm đường cho xa
V2145 Kiệu hoa đặt trước thềm hoa
V2146 Bên trong thấy một mụ ra vội vàng
V2147 Đưa nàng vào lạy gia đường
V2148 Cũng thần mày trắng, cũng phường lâu xanh!
V2149 Thoắt trông nàng đã biết tình
V2150 Chim lồng khôn lẽ cất mình bay cao
V2151 "Chém cha cái số hoa đào
V2152 "Gỡ ra rồi lại buộc vào như chơi!
V2153 "Nghĩ đời mà ngán cho đời!
V2154 "Tài tình chi lắm cho trời đất ghen!
V2155 "Tiếc thay nước đã đánh phèn
V2156 "Mà cho bùn lại vắn lên mấy lần!
V2157 "Hồng quân với khách hồng quân
V2158 "Đã xoay đến thế còn vắn chưa tha
V2159 "Lỡ từ lạc bước, bước ra
V2160 "Cái thân liệu những từ nhà liệu đi
V2161 "Đầu xanh đã tội tình gì
V2162 "Má hồng đến quá nửa thì chưa thôi?
V2163 "Biết thân chạy thẳng khỏi trời
V2164 "Cũng liều mặt phấn cho rồi ngày xanh."

Dòng 2165-2288
Kiều và Từ Hải

V2165 Làn thêu gió mát trăng thanh
V2166 Bồng đầu có khách biên đình sang chơi
V2167 Râu hàm, hàm én, mày ngài
V2168 Vai năm tấc rộng, thân mười thước cao
V2169 Đường đường một đấng anh hào
V2170 Côn quyền hơn sức, lược thao gồm tài
V2171 Đội trời đạp đất ở đời
V2172 Họ Từ tên Hải, vốn người Việt-Đông
V2173 Giang hồ quen thói vẫy vùng
V2174 Gươm đàn nửa gánh, non sông một chèo
V2175 Qua chơi thấy tiếng nàng Kiều
V2176 Tắm lòng nhi nữ cũng xiêu anh hùng
V2177 Thiếp danh đưa đến lầu hồng
V2178 Hai bên cùng liếc, hai lòng cùng ưa

V2179   Tù rằng: "Tâm phúc tương cờ
V2180   "Phải người trăng gió vật vờ hay sao?
V2181   "Bấy lâu nghe tiếng má đào
V2182   "Mắt xanh chẳng để ai vào, có không?
V2183   "Một đời được mấy anh hùng
V2184   "Bồ chi cá chậu chim lồng mà chơi?"
V2185   Nàng rằng: "Người dạy quá lời
V2186   "Thân này còn dám coi ai làm thường!
V2187   "Chút riêng chọn đá thử vàng
V2188   "Biết đâu mà gửi can tràng vào đâu?
V2189   "Còn như vào trước ra sau
V2190   "Ai cho kén chọn vàng thau tại mình?"
V2191   Tù rằng: "Lời nói hữu tình!
V2192   "Khiến người lại nhớ câu Bình nguyên quân
V2193   "Lại đây xem lại cho gần
V2194   "Phỏng tin được một vài phân hay không?"
V2195   Thưa rằng: "Lượng cả bao dung
V2196   "Tấn Dương được thấy mây rồng có phen
V2197   "Rộng thương cỏ nội, hoa hèn
V2198   "Chút thân bèo bọt dám phiền mai sau."
V2199   Nghe lời vừa ý, gật đầu
V2200   Cười rằng: "Tri kỷ trước sau mấy người?
V2201   "Khen cho con mắt tinh đời
V2202   "Anh hùng, đoán giữa trần ai mới già!
V2203   "Một lời đã biết đến ta
V2204   "Muôn chung, nghìn tứ, cũng là có nhau!"
V2205   Hai bên ý hợp tâm đầu
V2206   Khi thân, chẳng lựa là cầu mới thân!
V2207   Ngỏ lời nói với băng nhân
V2208   Tiền trăm lại cú nguyên ngân phát hoàn
V2209   Buồng riêng sửa chốn thanh nhàn
V2210   Đặt giường thất bảo, vây màn bát tiên
V2211   Trai anh hùng, gái thùyên quyên
V2212   Phỉ nguyện sánh phượng, đẹp duyên cười rồng
V2213   Nửa năm hương lửa đương nồng
V2214   Trượng phu thoát đã động lòng bốn phương
V2215   Trông vời trời bể mệnh mang
V2216   Thanh gươm, yên ngựa, lên đàng thẳng rong
V2217   Nàng rằng: "Phận gái chữ tòng

V2218 "Chàng đi, thiếp cũng một lòng xin đi."
V2219 Tù rằng: "Tâm phúc tương tri
V2220 "Sao không thoát khỏi nữ nhi thường tình?
V2221 "Bao giờ mười vạn tinh binh
V2222 "Tiếng chiêng dậy đất, bóng tinh rợp đường;
V2223 "Làm cho rõ mặt phi thường
V2224 "Bấy giờ ta sẽ rước nàng nghi gia
V2225 "Bằng nay bốn bể không nhà
V2226 "Theo càng thêm bận, biết là đi đâu?
V2227 "Đành lòng chờ đón ít lâu
V2228 "Chầy chăng là một năm sau vội gì?"
V2229 Quyết lời dứt áo ra đi
V2230 Gió đưa bằng tiện đến kỳ dặm khơi
V2231 Nàng thì chiếc bóng song mai
V2232 Đêm thâu đặng đặng, nhật cài then mây
V2233 Sân rêu chẳng vẽ dấu giày,
V2234 Cỏ cao hơn thước, liễu gày vài phân
V2235 Đoái thương muôn dặm tử phần
V2236 Hồn quê theo ngọn mây Tần xa xa
V2237 Xót thay huyên cõi, xuân già
V2238 Tấm lòng thương nhớ biết là có nguôi?
V2239 Chốc là mười mấy năm trời
V2240 Còn ra khi đã da mồi tóc sương
V2241 Tiếc thay chút nghĩa cũ càng
V2242 Dầu lìa ngó ý, còn vương tơ lòng
V2243 Duyên em đầu nối chỉ hồng
V2244 May ra khi đã tay bằng tay mang
V2245 Tấc lòng cố quốc tha hương
V2246 Đường kia, nổi nọ, ngổ ngang bời bời
V2247 Cánh hồng bay bổng tuyệt vời
V2248 Đã mòn con mắt, phương trời dăm dăm
V2249 Đêm ngày luống những âm thầm
V2250 Lửa binh đâu đã âm âm một phương
V2251 Ngát trời sát khí mơ màng
V2252 Đầy sông kinh ngạc, chật đường giáp binh
V2253 Người quen thuộc, kẻ chung quanh
V2254 Nhủ nàng hãy tạm lánh mình một nơi
V2255 Nàng rằng: "Trước đã hẹn lời
V2256 "Dẫu trong nguy hiểm, dám rời ước xưa."

V2257   Còn đương dùng dằng, ngăn ngõ
V2258   Má ngoài đã thấy bóng cờ tiếng loa
V2259   Giáp binh kéo đến quanh nhà
V2260   Đồng thanh cùng gửi: "Nào là phu nhân?"
V2261   Hai bên mười vị tướng quân
V2262   Đặt gươm, cởi giáp, trước sân khấu đầu
V2263   Cung nga, thế nữ nối sau
V2264   Rằng: "Vâng lệnh chỉ rước châu vu qui."
V2265   Sẵn sàng phượng liễn, loan nghi
V2266   Hoa quan chấp chới, hà y rõ ràng
V2267   Dựng cờ nổi trống lên đàn
V2268   Trúc tờ nổi trước, đào vàng kéo sau
V2269   Hỏa bài tiền lộ ruổi mau
V2270   Nam đình, nghe động trống châu đại doanh
V2271   Kéo cờ lữ, phát súng thành
V2272   Tử công ra ngựa, thân nghênh cửa ngoài
V2273   Lửa mình là vẻ cân đai
V2274   Hãy còn hàm én, mảy ngài như xưa
V2275   Cười rằng: "Cá nước duyên ưa
V2276   "Nhớ lời nói những bao giờ hay không?
V2277   "Anh hùng mới biết anh hùng
V2278   "Rày xem phỏng đã cam lòng ấy chưa?"
V2279   Nàng rằng: "Chút phận ngây thơ
V2280   "Cũng may dây cát được nhờ bóng cây
V2281   "Đến bây giờ mới thấy đây
V2282   "Mà lòng đã chắc những ngày một hai."
V2283   Cùng nhau trông mặt cả cười
V2284   Đan tay về chống trướng mai tị tình
V2285   Tiệc bày thưởng tưởng khao binh
V2286   Om thòm trống trận, rập rình nhạc quân
V2287   Vinh hoa bỏ lúc phong trần
V2288   Chũ tình ngày lại thêm xuân một ngày

Dòng 2289-2438

Ân trả báo đền

V2289 Trong quân có lúc vui vầy
V2290 Thong dong mới kể sự ngày hàn vi
V2291 Khi Vô Tích, khi Lâm Chuy
V2292 Nơi thì lừa đảo, nơi thì xót thương
V2293 "Tấm thân rày đã nhẹ nhàng
V2294 "Chút còn ân oán, đôi đường chưa xong."
V2295 Từ công nghe nói thủy chung
V2296 Bất bình nổi trận đùng đùng sấm vang
V2297 Nghiêm quân, tuyển tướng sẵn sàng
V2298 Dưới cờ một lệnh vôi vàng ruổi sao
V2299 Ba quân chỉ ngọn cờ đào
V2300 Đạo ra Vô Tích, đạo vào Lâm Chuy
V2301 Mấy người phụ bạc xưa kia
V2302 Chiếu danh tâm nã, bắt về hỏi tra
V2303 Lại sai lệnh tiền truyền qua
V2304 Giữ giàng họ Thúc một nhà cho yên
V2305 Mụ quản gia, vải Giác Duyên
V2306 Cũng sai lệnh tiền đem tin rước mời
V2307 Thệ sư kể hết mọi lời
V2308 Lòng lòng cùng giận, người người chấp uy
V2309 Đạo trời báo phục chửi ghê
V2310 Khéo thay! Một mẻ tóm về đầy nơi
V2311 Quân trung, gươm lớn, giáo dài
V2312 Vệ trong thị lập, cơ ngoài song phi
V2313 Sẵn sàng tề chỉnh uy nghi
V2314 Bác đồng chặt đất, tinh kỳ rợp sân
V2315 Trưởng hùm mở giữa trung quân
V2316 Từ công sánh với phu nhân cùng ngồi
V2317 Tiên nghiêm, trống chửi dứt hồi
V2318 Điểm danh trước dẫn chực ngoài cửa viên
V2319 Từ rằng: "Ân oán hai bên
V2320 "Mặc nàng xử quyết, báo đền cho minh."
V2321 Nàng rằng: "Nhờ cậy uy linh
V2322 "Hãy xin báo đáp ân tình cho phu
V2323 "Báo ân rồi sẽ trả thù."
V2324 Từ rằng: "Việc ấy để cho mặc nàng."
V2325 Cho gươm mời đến Thúc lang
V2326 Mặt như chàm đỏ, mình dường giề giun
V2327 Nàng rằng: "Nghĩa trọng nghìn non

V2328 "Lâm Chuy người cũ, chàng còn nhớ không?
V2329 "Sâm, Thương, chẳng vẹn chữ tòng
V2330 "Tại ai, há dám phụ lòng cố nhân?
V2331 "Gấm trăm cuốn, bạc nghìn cân
V2332 "Tạ lòng dễ xứng báo ân gọi là
V2333 "Vợ chàng quý quái, tinh ma
V2334 "Phen này kẻ cắp, bà già gặp nhau
V2335 "Kiến bò miệng chén chưa lâu
V2336 "Mưu sâu cũng trả nghĩa sâu cho vừa!"
V2337 Thúc sinh trông mặt bấy giờ
V2338 Mồ hôi chàng đã như mưa ướt đầm
V2339 Lòng riêng mừng sợ khôn cầm
V2340 Sợ thay, mà lại mừng thầm cho ai
V2341 Mụ già, sử trưởng, thứ hai
V2342 Thoắt đưa đến trước, vội mời lên trên
V2343 Dắt tay, mở mặt cho nhìn:
V2344 "Hoa nô kia, với Trạc Tuyên, cũng tôi
V2345 "Nhớ khi lỡ bước, sẩy vời
V2346 "Non vàng chưa dễ đền bồi tám thương
V2347 "Nghìn vàng gọi chút lễ thường
V2348 "Mà lòng Xiếu mẫu mấy vàng cho cân!"
V2349 Hai người trông mặt tàn ngần
V2350 Nửa phần khiếp sợ, nửa phần mừng vui
V2351 Nàng rằng: "Xin hãy rón ngòi
V2352 "Xem cho rõ mặt, biết tôi báo thù!"
V2353 Kiếp truyền chư tướng hiến phù
V2354 Lại đem các tích phạm đồ hậu tra
V2355 Dưới cò, gươm tuốt nắp ra
V2356 Chính danh thủ phạm tên là Hoạn thư
V2357 Thoắt trông, nàng đã chào thưa:
V2358 "Tiểu thư cũng có bây giờ đến đây!
V2359 "Đàn bà dễ có mấy tay
V2360 "Đời xưa mấy mặt, đời này mấy gan!
V2361 "Dễ dàng là thói hồng nhan
V2362 "Càng cay nghiệt lắm, càng oan trái nhiều!"
V2363 Hoạn thư hồn lạc phách xiêu
V2364 Khẩu đầu dưới trướng, lựa điều kêu ca
V2365 Rằng: "Tôi chút dạ đàn bà
V2366 "Ghen tuông, thì cũng người ta thường tình!"

V2367 "Nghĩ cho khi các viết kinh
V2368 "Với khi khỏi cửa, dứt tình chẳng theo
V2369 "Lòng riêng, riêng cũng kính yêu
V2370 "Chồng chung, chưa dễ ai chiều cho ai!
V2371 "Trót lòng gây việc chông gai
V2372 "Còn nhờ lượng bể thương bài nào chẳng."
V2373 Khen cho: "Thật đã nên rằng
V2374 "Khôn ngoan đến mực, nói năng phải lời
V2375 "Tha ra thì cũng may đời
V2376 "Làm ra thì cũng ra người nhỏ nhen
V2377 "Đã lòng tri quá thì nên!"
V2378 Truyền quân lệnh xuống tướng tiền tha ngay
V2379 Tạ lòng, lạy trước sân mây
V2380 Cửa viên lại dặt một dây dẫn vào
V2381 Nàng rằng: "Lòng lộng trời cao!
V2382 "Hại nhân, nhân hại, sự nào tại ta?"
V2383 Trước là Bạc Hạnh, Bạc bà,
V2384 Bên là Ứng, Khuyển, bên là Sở Khanh
V2385 Tú bà cùng Mã Giám Sinh
V2386 Các tên tội ấy đáng tình còn sao?
V2387 Lệnh quân truyền xuống nội đao
V2388 Thề sao, thì lại cứ sao ra hình
V2389 Máu rơi, thịt nát, tan tành
V2390 Ai ai trông thấy hồn kinh, phách rời
V2391 Cho hay muôn sự tại trời
V2392 Phụ người chẳng bỏ khi người phụ ta!
V2393 Máy người bạc ác tình ma
V2394 Mình làm, mình chịu, kêu mà ai thương!
V2395 Ba quân đông mặt pháp trường
V2396 Thanh thiên, bạch nhật, rõ ràng cho coi
V2397 Việc nàng báo phục vừa rồi
V2398 Giác Duyên vội đã gửi lời từ qui
V2399 Nàng rằng: "Thiên tải nhất thì
V2400 "Cố nhân đã dễ mấy khi bàn hoàn
V2401 "Rồi đây bèo hợp mây tan
V2402 "Biết đâu hạc nội, mây ngàn là đâu?"
V2403 Sư rằng: "Cũng chẳng mấy lâu
V2404 "Trong năm năm lại gặp nhau đó mà
V2405 "Nhớ ngày hành cước phương xa

V2406 "Gặp sứ Tam hợp, vốn là tiên tri
V2407 "Báo cho hội hợp chi kỳ:
V2408 "Năm nay là một, nữa thì năm năm
V2409 "Mới hay tiên định chẳng lầm
V2410 "Đã tin điều trước, ắt nhằm điều sau
V2411 "Còn nhiều ân ái với nhau
V2412 "Cơ duyên nào đã hết đâu vội gì?"
V2413 Nàng rằng: "Tiên định tiên tri
V2414 "Lời sứ đã dạy, ắt thì chẳng sai
V2415 "Họa bao giờ có gặp người
V2416 "Vì tôi cậy hỏi một lời chung thân."
V2417 Giác Duyên vâng dặn ân cần
V2418 Tạ từ, thoát đã dời chân cõi ngoài
V2419 Nàng từ ân oán rạch rời
V2420 Bể oan dường đã vơi vơi cạnh lòng
V2421 Tạ ân, lạy trước Từ công:
V2422 "Chút thân bồ liễu nào mong có rày
V2423 "Trộm nhờ sấm sét ra tay
V2424 "Tác riêng như cát gánh đầy đở đi
V2425 "Khắc xương ghi dạ tiết chi
V2426 "Dễ đem gan óc đền nghì trời mây!"
V2427 Từ rằng: "Quốc sĩ xưa nay
V2428 "Chọn người tri kỷ một ngày được chẳng?
V2429 "Anh hùng tiếng đã gọi rằng
V2430 "Giữa đường dầu thấy bất bằng mà tha!
V2431 "Hướng chi việc cũng việc nhà
V2432 "Lựa là thâm tạ, mới là tri ân!
V2433 "Xót nàng còn chút song thân
V2434 "Bấy nay kẻ Việt, người Tần cách xa
V2435 "Sao cho muôn dặm một nhà
V2436 "Cho người thấy mặt, là ta cam lòng."
V2437 Vội truyền sửa tiệc quân trung
V2438 Muôn binh, nghìn tướng hội đồng tẩy oan

Dòng 2439-2564
Từ Hải bỏ mình

V2439 Thừa cơ trúc chẻ, ngói tan
V2440 Binh uy từ đấy sấm ran trong ngoài

V2441 Triều đình riêng một góc trời
V2442 Gồm hai vãn võ, rạch đôi sơn hà
V2443 Đòi cơn gió quét mưa sa
V2444 Huyện thành đập đổ năm tòa côi nam
V2445 Phong trần, mài một lưỡi gươm
V2446 Những loài giá áo, túi cơm sá gì!
V2447 Nghênh ngang một côi biên thùy
V2448 Thiếu gì cô quả, thiếu gì bá vương
V2449 Trước cò ai dám tranh cường
V2450 Năm năm hùng cú một phương hải tần
V2451 Có quan Tổng đốc trọng thần
V2452 Là Hồ Tôn Hiến, kinh luân gồm tài
V2453 Đẩy xe vàng chỉ đặc sai
V2454 Tiện nghi bát tiễu, việc ngoài đồng nhưng
V2455 Biết Từ là đáng anh hùng
V2456 Biết nàng cũng dự quân trung luận bàn
V2457 Đóng quân, làm chước chiêu an
V2458 Ngọc, vàng, gấm vóc, sai quan thuyết hàng
V2459 Lại riêng một lễ với nàng:
V2460 Hai tên thể nữ, ngọc vàng nghìn cân
V2461 Tin vào gửi trước trung quân
V2462 Từ công riêng hãy mười phân hồ đồ
V2463 "Một tay gây dựng cơ đồ
V2464 "Bấy lâu bể Sở, sông Ngô tung hoành!
V2465 "Bỏ thân về với triều đình
V2466 "Hàng thần lơ láo, phận mình ra đâu?
V2467 "Áo xiêm buộc trói lấy nhau
V2468 "Vào lườn ra cúi, công hầu mà chi!
V2469 "Sao bằng riêng một biên thùy
V2470 "Súc này đã dễ làm gì được nhau
V2471 "Chọc trời, khuấy nước, mặc dầu
V2472 "Đọc ngang nào biết trên đầu có ai."
V2473 Nàng thì thật dạ tin người
V2474 Lễ nhiều, nói ngọt, nghe lời dễ xiêu
V2475 "Nghĩ mình mặt nước cánh bèo
V2476 "Đã nhiều lưu lạc, lại nhiều gian truân
V2477 "Bằng nay chịu tiếng vương thần
V2478 "Thênh thênh đường cái thanh vân hẹp gì
V2479 "Công, tử, vẹn cả hai bề

V2480 "Dần dà rồi sẽ liệu về cố hương
V2481 "Cũng ngôi mệnh phụ đường đường
V2482 "Nở nang mày mặt, rõ ràng mẹ cha
V2483 "Trên vì nước, dưới vì nhà
V2484 "Một là đặc hiếu, hai là đặc trung
V2485 "Chẳng hơn chiếc bách giữa dòng
V2486 "E dè gió dập, hãi hùng sóng và."
V2487 Nhân khi bàn bạc gần xa
V2488 Thừa cơ, nàng mới bàn ra nói vào
V2489 Rằng: "Ôn Thánh để đời dào
V2490 "Tuổi ra đã khắp, thấm vào đã sâu
V2491 "Bình thành công đức bấy lâu
V2492 "Ai ai cũng đội trên đầu biết bao
V2493 "Ngẫm từ đây việc binh đao
V2494 "Đống xương vô định đã cao bằng đầu
V2495 "Làm chi để tiếng về sau
V2496 "Nghìn năm ai có khen đâu Hoàng Sào
V2497 "Sao bằng lộc trọng, quyền cao
V2498 "Công danh ai dứt lối nào cho qua?"
V2499 Nghe lời nàng nói mạn mà
V2500 Thế công, Từ mới đổi ra thế hàng
V2501 Chính nghi tiếp sứ vội vàng
V2502 Hẹn kỳ thúc giáp, quyết đường giải binh
V2503 Tin lời thành hạ yêu minh
V2504 Ngọn cờ ngợ ngác, trống canh trẽ tràng
V2505 Việc binh bỏ chẳng giữ giàng
V2506 Vương sư dò đã tỏ tường thực hư
V2507 Hồ-công quyết kế thừa cơ
V2508 Lễ tiên, binh hậu, khác cờ tập công
V2509 Kéo cờ chiêu phủ tiên phong
V2510 Lễ nghi giàn trước, bác đồng phục sau
V2511 Từ-công hờ hững biết đâu?
V2512 Đại quan lễ phục ra đầu cửa viên
V2513 Hồ-công ám hiệu trận tiền
V2514 Ba bề phát súng, bốn bên kéo cờ
V2515 Đang khi bất ý chẳng ngờ
V2516 Hùm thiêng khi đã sa cơ cũng hèn!
V2517 Tử sinh, liều giữa trận tiền
V2518 Dạn dầy cho biết gan liền tướng quân!

V2519 Khí thiêng khi đã về thần
V2520 Nhon nhon còn đứng chôn chân giữa vòng
V2521 Trơ như đá, vững như đồng
V2522 Ai lay chẳng chuyển, ai rung chẳng rời
V2523 Quan quân truy sát đuổi dài
V2524 Âm âm sát khí, ngất trời ai đang
V2525 Trong hào, ngoài lũy, tan hoang
V2526 Loạn quân vừa dất tay nàng đến nơi
V2527 Trong vòng tên đá bời bời
V2528 Thấy Tù còn đứng giữa trời trơ trơ
V2529 Khóc rằng: "Trí, dũng có thừa
V2530 "Bởi nghe lời thiếp đến cơ hội này!
V2531 "Mặt nào trông thấy nhau đây?
V2532 "Thà liều sống chết một ngày với nhau!"
V2533 Dòng thu như xối cơn sâu
V2534 Dứt lời, nàng cũng gieo đầu một bên
V2535 Lạ thay oan khí tương triền!
V2536 Nàng vừa phục xuống, Tù liền ngã ra
V2537 Quan quân, kể lại người qua
V2538 Xót nàng, sẽ lại vực ra dần dần
V2539 Đem vào đến trước trung quân
V2540 Hồ-công thấy mặt, ân cần hỏi han
V2541 Rằng: "Nàng chút phận hồng nhan
V2542 "Gặp cơn binh cách, nhiều nàn cũng thương!
V2543 "Đã hay thành toán miếu đường
V2544 "Chấp công cũng có lời nàng mới nên
V2545 "Bây giờ sự đã vẹn tuyền
V2546 "Mặc lòng nghĩ lấy, muốn xin bề nào?"
V2547 Nàng càng giọt ngọc tuôn dào
V2548 Ngập ngừng mới gửi thấp cao sự lòng
V2549 Rằng: "Tù là đấng anh hùng
V2550 "Dọc ngang trời rộng, vẫy vùng bể khơi
V2551 "Tin tôi nên quá nghe lời
V2552 "Đem thân bách chiến làm tôi Triều đình
V2553 "Ngỡ là phu quý phụ vinh
V2554 "Ai ngờ một phút tan tành thịt xương!
V2555 "Năm năm trời bể ngang tàng
V2556 "Dẫn mình đi bỏ chiến tràng như không
V2557 "Khéo khuyên kể lấy làm công

V2558 "Kể bao nhiêu lại đau lòng bấy nhiêu!
V2559 "Xét mình công ít, tội nhiều
V2560 "Sống thừa, tôi đã nên liều mình tôi!
V2561 "Xin cho thiếu thỏ một đôi
V2562 "Gọi là đắp điểm lấy người tử sinh."
V2563 Hồ-công nghe nói thương tình
V2564 Truyền cho kiêu táng di hình bên sông.

Dòng 2565-2648

Quyên sinh

V2565 Trong quân mở tiệc hạ công
V2566 Xôn xao tơ trúc, hội đồng quân quan
V2567 Bắt nàng thị yến dưới màn
V2568 Giở say, lại ép vắn đàn nhật tâu
V2569 Một cung gió tủi mưa sầu
V2570 Bốn dây rỏ máu năm đầu ngón tay
V2571 Ve ngâm, vượn hót, nào tà
V2572 Lọt tai Hồ cũng nhận mảy, rơi châu
V2573 Hỏi rằng: "Này khúc ở đâu?"
V2574 "Nghe ra muôn oán, nghìn sầu lắm thay!"
V2575 Thưa rằng: "Bạc mệnh khúc này
V2576 "Phổ vào đàn ấy những ngày còn thơ
V2577 "Cung cầm, lựa những ngày xưa
V2578 "Mà gương bạc mệnh bây giờ là đây!"
V2579 Nghe càng đắm, đắm càng say
V2580 Lạ cho mặt sắt cũng ngây vì tình!
V2581 Dạy rằng: "Hương hỏa ba sinh
V2582 "Dây loan xin nối cầm lành cho ai."
V2583 Thưa rằng: "Chút phận lạc loài
V2584 "Trong mình, nghĩ đã có người thác oan
V2585 "Còn chi nữa, cánh hoa tàn
V2586 "Tơ lòng đã đứt, dây đàn Tiểu lân
V2587 "Rộng thương còn mảnh hồng quần
V2588 "Hơi tàn được thấy gốc phần là may!"
V2589 Hạ công chén đã quá say
V2590 Hồ công đến lúc rạng ngày nhớ ra
V2591 Nghĩ mình phương diện quốc gia
V2592 Quan trên nhắm xuống, người ta trông vào

V2593 Phải tuồng trăng gió hay sao?
V2594 Sự này, biết tính thế nào được đây?
V2595 Công nha vừa buổi rạng ngày
V2596 Quyết tình, Hồ mới đoán ngay một bài
V2597 Lệnh quan ai dám cãi lời?
V2598 Ép tình mới gán cho người thổ quan
V2599 Ông tơ thực nhé đa đoan!
V2600 Xe tơ sao khéo vợ quàng vợ xiên?
V2601 Kiệu hoa áp thẳng xuống thuyền
V2602 Lá rèm rủ thấp, ngọn đèn khêu cao
V2603 Nàng càng ủ liễu phai đào
V2604 Trăm phần, nào có phần nào phần tươi
V2605 "Đành thân cát dập sóng vùi
V2606 "Cướp công cha mẹ, thiệt đời thông minh!
V2607 "Chân trời, mặt bể, lênh đênh
V2608 "Năm xương biết gửi tử sinh chốn nào?
V2609 "Duyên đâu, ai dứt tơ đào?
V2610 "Nợ đâu, ai đã dắt vào tận tay?
V2611 "Thân sao, thân đến thế này?
V2612 "Còn ngày nào cũng dư ngày ấy thôi!
V2613 "Đã không biết sống là vui
V2614 "Tắm thân nào biết thiệt thòi là thương!
V2615 "Một mình cay đắng trăm đường
V2616 "Thôi thì nát ngọc, tan vàng, thì thôi!"
V2617 Mảnh trăng đã gác non đồi
V2618 Một mình luống những đứng ngời chưa xong
V2619 Triều đâu nổi sóng dùn dùn
V2620 Hỏi ra mới biết là sông Tiền-đường
V2621 Nhớ lời thần mộng rõ ràng
V2622 "Này thôi hết kiếp đoạn tràng là đây!
V2623 "Đạm Tiên, nàng nhé có hay?
V2624 "Hẹn ta thì đợi dưới này rước ta."
V2625 Dưới đèn sẵn bức tiên hoa
V2626 Một thiên tuyệt bút, gọi là để sau
V2627 Cửa bông vội mở rèm châu
V2628 Trời cao, sông rộng, một màu bao la
V2629 Rằng: "Từ công hậu đãi ta
V2630 "Xót vì việc nước mà ra phụ lòng
V2631 "Giết chồng mà lại lấy chồng

V2632 "Mặt nào mà lại đứng trong cõi đời?
V2633 "Thôi thì một thác cho rồi
V2634 "Tắm lòng phó mặc trên trời dưới sông!"
V2635 Trông vời con nước mênh mông
V2636 Dem mình gieo xuống giữa dòng tràng giang
V2637 Thổ quan theo với vội vàng
V2638 Thì đà đắm ngọc, chìm hương cho rồi!
V2639 Thương thay! Cũng một thân người
V2640 Hại thay! Mang lấy sắc tài làm chi?
V2641 Những là oan khổ lưu ly
V2642 Chờ cho hết kiếp, còn gì là thân?
V2643 Mười lăm năm, bấy nhiêu lần
V2644 Làm gương cho khách hồng quần thử soi
V2645 Đời người đến thế thì thôi!
V2646 Trong cơ âm cực, dương hồi khôn hay
V2647 Mấy người hiếu nghĩa xưa nay
V2648 Trời làm chi đến lâu ngày càng thương

Dòng 2649-2738

Giải thoát

V2649 Giác Duyên từ tiết già nàng
V2650 Đeo bầu quấy níp, rộng đường vân du
V2651 Gặp bà Tam hợp đạo cô
V2652 Thong dong, hỏi hết nhỏ to sự nàng:
V2653 "Người sao hiếu nghĩa đủ đường
V2654 "Kiếp sao rặt những đoạn trường thế thôi?"
V2655 Sư rằng: "Phúc họa đạo Trời
V2656 "Cõi nguồn, cũng ở lòng người mà ra
V2657 "Có Trời mà cũng tại ta
V2658 "Tu là cõi phúc, tình là dây oan
V2659 "Thúy Kiều sắc sảo, khôn ngoan
V2660 "Vô duyên là phận hồng nhan đã đành
V2661 "Lại mang lấy một chữ tình
V2662 "Khư khư mình buộc lấy mình vào trong
V2663 "Vây nên những chốn thong dong
V2664 "Ở không yên ổn, ngồi không vững vàng
V2665 "Ma đưa lối, quỷ đưa đường
V2666 "Lại tìm những chốn đoạn trường mà đi

V2667 "Hết nạn ấy, đến nạn kia
V2668 "Thanh lâu hai lượt, thanh y hai lần
V2669 "Trong vòng giáo dục, gươm trần
V2670 "Kề lưng hùm sói, gửi thân tôi đòi
V2671 "Giữa dòng nước chảy sóng gồi
V2672 "Trước hàm rồng cá, gieo mồi vắng tanh
V2673 "Oan kia theo mãi với tình
V2674 "Một mình mình biết, một mình mình hay
V2675 "Làm cho sống đọa thác đầy
V2676 "Đoạn trường cho hết kiếp này mới thôi!"
V2677 Giác Duyên nghe nói rưng rùi:
V2678 "Một đời nàng nhé! Thương ôi còn gì?"
V2679 Sư rằng: "Song chẳng hề chi
V2680 "Nghịch duyên cân lại, nhắc đi còn nhiều
V2681 "Xét trong tội nghiệp Thúy Kiều
V2682 "Mắc điều tình ái, khỏi điều tà dâm
V2683 "Lấy tình thâm, trả nghĩa thâm
V2684 "Bán mình đã động hiếu tâm đến Trời
V2685 "Hại một người, cứu một người
V2686 "Biết đường khinh trọng, biết lời phải chẳng
V2687 "Thực công đức ấy ai bằng
V2688 "Túc khiên đã rửa lông lông sạch rồi
V2689 "Khi nên, Trời cũng chiều người
V2690 "Nhẹ nhàng nợ trước, đền bồi duyên sau
V2691 "Giác Duyên dẫu nhớ nghĩa nhau
V2692 "Tiền Đường thả một bè lau rước người
V2693 "Trước sau cho vẹn một lời
V2694 "Duyên ta mà cũng phúc Trời chi không?"
V2695 Giác Duyên nghe nói mằng lòng
V2696 Lân la tìm thú bên sông Tiền đường
V2697 Đánh tranh, chụm nóc thảo đường
V2698 Một gian nước biếc, mây vàng chia đôi
V2699 Thuê năm, ngư phủ hai người
V2700 Đóng thuyền chực bến, kết chài giăng sông
V2701 Một lòng chẳng quản mấy công
V2702 Khéo thay! Gặp gỡ cũng trong chuyến vắn
V2703 Kiều từ gieo xuống dòng ngân
V2704 Nước xuôi bỗng đã trôi dần tận nơi
V2705 Ngư ông kéo lưới vớt người

V2706 Ngẫm lời Tam hợp rõ mười chẳng ngoa!
V2707 Trên mũi lướt thướt áo là
V2708 Tuy dầm hơi nước, chưa lòa bóng gương
V2709 Giác Duyên nhận thật mặt nàng
V2710 Nàng còn thêm thiệp giấc nồng chưa phai
V2711 Mơ màng phách quế, hồn mai
V2712 Đạm Tiên, thoát đã thấy người ngày xưa
V2713 Rằng: "Tôi đã có lòng chờ
V2714 "Mất công mười mấy năm thừa ở đây
V2715 "Chị sao phận mỏng, đức dày?
V2716 "Kiếp xưa đã vậy, lòng này dễ ai!
V2717 "Tâm thành đã thấu đến Trời
V2718 "Bán mình là hiếu, cứu người là nhân
V2719 "Một niềm vì nước vì dân
V2720 "Âm công cất một đồng cân đã già
V2721 "Đoạn trường số, rút tên ra
V2722 "Đoạn trường thơ, phải đưa mà trả nhau
V2723 "Còn nhiều hưởng thụ về sau
V2724 "Duyên xưa đây đặn, phúc sau đời dào."
V2725 Nàng còn ngơ ngẩn biết sao
V2726 "Trạc Tuyên!" nghe tiếng gọi vào bên tai
V2727 Giật mình thoát tỉnh giấc mai
V2728 Bâng khuâng, nào đã biết ai mà nhìn
V2729 Trong thuyền, nào thấy Đạm Tiên?
V2730 Bên mình chỉ thấy Giác Duyên ngồi kề
V2731 Thấy nhau màng rõ trăm bề
V2732 Dọn thuyền, mới rước nàng về thảo lư
V2733 Một nhà chung chạ sớm trưa
V2734 Gió trăng mát mặt, muối dưa chay lòng
V2735 Bốn bề bát ngát mênh mông
V2736 Triều dâng hôm sớm, mây lồng trước sau
V2737 Nạn xưa, trút sạch lâu lâu
V2738 Duyên xưa chưa dễ biết đâu chốn này.

Dòng 2739-2966

Ngày trở về của Kim Trọng

V2739 Nỗi nàng tai nạn đã đây

V2740 Nỗi chàng Kim Trọng bấy chày mới thương
V2741 Từ ngày muôn dặm phù tang
V2742 Nửa năm ở đất Liêu dương lại nhà
V2743 Vội sang vườn Thúy dò la
V2744 Nhìn xem phong cảnh nay đã khác xưa
V2745 Đây đường cỏ mọc lau thưa
V2746 Song trăng quạnh quẽ, vách mưa rã rời
V2747 Trước sau nào thấy bóng người
V2748 Hoa đào năm ngoái còn cười gió đông
V2749 Xập xè én liệng lâu không
V2750 Cỏ lan mặt đất, rêu phong dấu giày
V2751 Cuối tường gai góc mọc đây
V2752 Đi về, này những lối này năm xưa
V2753 Chung quanh lặng ngắt như tờ
V2754 Nỗi niềm tâm sự bây giờ hỏi ai?
V2755 Láng giềng có kẻ sang chơi
V2756 Lân la sẽ hỏi một hai sự tình
V2757 Hỏi ông, ông mắc tụng đình
V2758 Hỏi nàng, nàng đã bán mình chuộc cha
V2759 Hỏi nhà, nhà đã dời xa
V2760 Hỏi chàng Vương với Vương bà, Thúy Vân
V2761 Đều là sa sút, khó khăn
V2762 Thuê may, bán viết, kiếm ăn lần hồi
V2763 Điều đâu sét đánh lưng trời
V2764 Thoạt nghe, chàng thoát rụng rời xiết bao!
V2765 Vội han di trú nơi nao?
V2766 Đánh đường, chàng mới tìm vào tận nơi
V2767 Nhà tranh, vách đất tả tơi
V2768 Lau treo rèm nát, trúc gài phen thưa
V2769 Một sân đất cỏ dầm mưa
V2770 Càng ngao ngán nỗi, càng ngơ ngẩn dường!
V2771 Đánh liều lên tiếng ngoài tường
V2772 Chàng Vương nghe tiếng, vội vàng chạy ra
V2773 Dắt tay vội rước vào nhà
V2774 Mái sau, viên ngoai ông bà ra ngay
V2775 Khóc than kể hết niềm tây:
V2776 "Chàng ôi! Biết nỗi nước này cho chưa?
V2777 "Kiều nhi phận mỏng như tờ
V2778 "Một lời đã lỗi tóc tơ với chàng!

V2779 "Gặp cơn gia biến lạ đường
V2780 "Bán mình nó đã tìm đường cứu cha
V2781 "Dùng dằng khi bước chân ra
V2782 "Cực trăm nghìn nỗi, dặn ba bốn lần
V2783 "Trót lời nặng với lang quân
V2784 "Mượn con em nó Thúy Vân thay lời
V2785 "Gọi là trả chút nghĩa người
V2786 "Sầu này dằng dặc muôn đời chưa quên!
V2787 "Kiếp này duyên đã phụ duyên
V2788 "Dạ đài còn biết, sẽ đền lai sinh
V2789 "Mấy lời ký chú đình ninh
V2790 "Ghi lòng để dạ, cất mình ra đi
V2791 "Phận sao bạc bấy, Kiền nhi!
V2792 "Chàng Kim về đó, con thì đi đâu?"
V2793 Ông bà càng nói càng đau
V2794 Chàng càng nghe nói, càng đau như dũa
V2795 Vật mình, vẫy gió, tuôn mưa
V2796 Dầm dề giọt ngọc, thần thờ hồn mai
V2797 Đau đời đoạn, ngắt đời thôi
V2798 Tỉnh ra lại khóc, khóc rồi lại mê
V2799 Thấy chàng đau nỗi biệt ly
V2800 Nhận ngừng, ông mới vỗ về giải khuyên:
V2801 "Bây giờ ván đã đóng thuyền
V2802 "Đã đành phận bạc, khôn đền tình chung!
V2803 "Quá thương chút nghĩa đèo bông
V2804 "Nghìn vàng thân ấy, dễ hòng bỏ sao?"
V2805 Dễ dành, khuyên giải trăm chiều
V2806 Lửa phiền càng dập, càng khô mới phiền
V2807 Thề xưa giở đến kim hoàn
V2808 Cửa xưa lại giở đến đàn với hương
V2809 Sinh càng trông thấy, càng thương
V2810 Gan càng tức tối, ruột càng xót xa
V2811 Rằng: "Tôi trót quá chân ra
V2812 "Để cho đến nỗi trôi hoa, dạt bèo
V2813 "Cùng nhau thề thốt đã nhiều
V2814 "Những điều vàng đá, phải điều nói không?
V2815 "Chưa chẵn gối cũng vợ chồng
V2816 "Lòng nào mà nỡ dứt lòng cho đang?
V2817 "Bao nhiêu cửa, mấy ngày đàng

V2818 "Còn tôi, tôi gặp mặt nàng mới thôi!"
V2819 Nỗi thương nói chẳng hết lời
V2820 Tạ từ, sinh mới sứt sùi trở ra
V2821 Vội về sửa chốn vườn hoa
V2822 Rước mời viên ngoại ông bà cùng sang
V2823 Thần hôn, chăm chút lễ thường
V2824 Dưỡng thân, thay tấm lòng nàng ngày xưa
V2825 Đình ninh mài lệ, chép thư
V2826 Cắt người tìm tôi, đưa tờ nhắn nhe
V2827 Biết bao công mượn, của thuê
V2828 Lâm thanh mấy độ đi về dặm khơi
V2829 Người một nơi, hỏi một nơi
V2830 Mênh mông nào biết bể trời nơi nao?
V2831 Sinh càng thảm thiết, khát khao
V2832 Như nung gan sắt, như bào lòng son
V2833 Ruột tằm ngày một héo mòn
V2834 Tuyết sương ngày một hao mòn mình ve
V2835 Thần thơ, lúc tỉnh, lúc mê
V2836 Máu theo nước mắt, hồn lìa chiêm bao
V2837 Xuân huyên lo sợ biết bao
V2838 Quá ra, khi đến thế nào mà hay!
V2839 Vội vàng sắm sửa chọn ngày
V2840 Duyên Vân sớm đã xe dây cho chàng
V2841 Người yếu điệu, kẻ văn chương
V2842 Trai tài, gái sắc, xuân đương vừa thì
V2843 Tuy rằng vui chữ vu qui
V2844 Vui này, đã cất sàu kia được nào!
V2845 Khi ăn ở, lúc ra vào
V2846 Càng sâu duyên mới, càng dào tình xưa
V2847 Nỗi nang nhớ đến bao giờ
V2848 Tuôn châu đôi trận, vò tơ trăm vòng
V2849 Có khi vắng vẻ thư phòng
V2850 Đốt lò hương, giở phím đồng ngày xưa
V2851 Bể bai, rủ rủ tiếng tơ
V2852 Trầm bay lạt khói, gió đưa lay rèm
V2853 Đường như bên nóc bên thềm
V2854 Tiếng Kiều đồng vọng, bóng xiên mơ màng
V2855 Bối lòng tạc đá ghi vàng
V2856 Tưởng nàng, nên lại thấy nàng về đây

- V2857   Những là phiền muộn đêm ngày
V2858   Xuân thu, biết đã đổi thay mấy lần
V2859   Chế khoa gặp hội tràng văn
V2860   Vương, Kim, cùng chiếm bảng xuân một ngày
V2861   Cửa trời rộng mở đường mây
V2862   Hoa chào ngô hạnh, hương bay dặm phần
V2863   Chàng Vương nhớ đến xa gần
V2864   Sang nhà Chung lão tạ ân chu tuyền
V2865   Tình xưa, ân trả, nghĩa đền
V2866   Gia thân bèn mới kết duyên Châu Trần
V2867   Kim tử nhẹ bước thanh vân
V2868   Nỗi nàng, càng nghĩ xa gần, càng thương
V2869   Ấy ai dặn ngọc thề vàng
V2870   Bây giờ kim mã, ngọc đường với ai
V2871   Rể bèo, chân sóng lạc loài
V2872   Nghĩ mình vinh hiển, thương người lưu ly
V2873   Vâng ra ngoại nhận Lâm Chuy
V2874   Quan sơn nghìn dặm, thê nhi một đoàn
V2875   Cầm đường ngày tháng thanh nhàn
V2876   Sớm khuya tiếng hạc, tiếng đàn tiêu dao
V2877   Phòng xuân trướng rủ hoa đào
V2878   Nàng Vân nằm bỗng chiêm bao thấy nàng
V2879   Tỉnh ra mới rỉ cùng chàng
V2880   Nghe lời, chàng cũng hai đường tin nghi
V2881   Nọ Lâm thanh với Lâm chuy
V2882   Khác nhau một chữ, hoặc khi có lầm
V2883   Trong cơ thành khí, tương tầm
V2884   Ở đây hoặc có giai âm chẳng là?
V2885   Thăng đường chàng mới hỏi tra
V2886   Họ Đô có kẻ lại già thừa lên:
V2887   "Sự này đã ngoại mười niên
V2888   "Tôi đã biết mặt, biết tên rành rành
V2889   "Tú bà cùng Mã Giám Sinh
V2890   "Đi mua người ở Bắc kinh đưa về
V2891   "Thúy Kiều tài sắc ai bì
V2892   "Có nghề đàn lại đủ nghề văn thơ
V2893   "Kiên trinh chẳng phải gan vừa
V2894   "Liều mình thế ấy, phải lừa thế kia
V2895   "Phong trần chịu đã ê chề

V2896 "Dây duyên, sau lại gả về Thúc lang
V2897 "Phải tay vợ cả phũ phàng
V2898 "Bắt về Vô tích, toan đường bẻ hoa
V2899 "Bực mình, nàng mới trốn ra
V2900 "Chẳng may lại gặp một nhà Bạc kia
V2901 "Thoắt buồn về, thoắt bán đi
V2902 "Mây trôi bèo nổi, thiếu gì là nơi!
V2903 "Bỗng đâu lại gặp một người
V2904 "Hơn người trí dũng, nghiêng trời uy linh
V2905 "Trong tay muôn vạn tinh binh
V2906 "Kéo về đóng chặt một thành Lâm chuy
V2907 "Tóc tơ các tích mọi khi
V2908 "Oán thì trả oán, ân thì trả ân
V2909 "Đã nên có nghĩa có nhân
V2910 "Trước sau trọn vẹn, xa gần ngợi khen
V2911 "Chưa từng được họ được tên
V2912 "Sự này, hỏi Thúc Sinh viên mới tường."
V2913 Nghe lời Đỗ nói rõ ràng
V2914 Túc thì đệ tiếp mời chàng Thúc Sinh
V2915 Nổi nàng hỏi hết phân minh
V2916 Chồng con đâu tá, tính danh là gì?
V2917 Thúc rằng: "Gặp lúc lưu ly
V2918 "Trong quân, tôi hỏi thiếu gì tóc tơ
V2919 "Đại vương tên Hải họ Từ
V2920 "Đánh quen trăm trận, sức dư muôn người
V2921 "Gặp nàng thì ở châu Thai
V2922 "Lạ gì quốc sắc, thiên tài phải duyên
V2923 "Vẫy vùng trong bấy nhiêu niên
V2924 "Làm nên động địa, kinh thiên ùng ùng
V2925 "Đại quân đồn đóng cõi đông
V2926 "Về sau chẳng biết vân mông làm sao?"
V2927 Nghe tường ngành ngọn tiêu hao
V2928 Lòng riêng, chàng luống lao đao thần thờ
V2929 Xót thay chiếc lá bơ vơ
V2930 Kiếp trần, biết dũ bao giờ cho xong?
V2931 Hoa theo nước chảy xuôi dòng
V2932 Xót thân chìm nổi, đau lòng hợp tan!
V2933 Lời xưa đã lỗi muôn vàn
V2934 Mảnh hương còn đó, phím đàn còn đây

- V2935 Đàn cầm khéo ngắt ngơ dây
V2936 Lửa hương biết có kiếp này nữa thôi?
V2937 Bình bông còn chút xa xôi
V2938 Đỉnh chung sao nữ ăn ngồi cho an!
V2939 Rắp mong treo ấn tù quan
V2940 Mấy sông cũng lội, mấy ngàn cũng qua
V2941 Giấn mình trong áng can qua
V2942 Vào sinh ra tử, họa là thấy nhau
V2943 Nghĩ điều trời thăm vực sâu
V2944 Bóng chim tầm cá, biết đâu mà nhìn?
V2945 Những là nấn ná đợi tin
V2946 Nắng mưa đã biết mấy phen đổi dời!
V2947 Năm mây, bỗng thấy chiếu Trời
V2948 Khâm ban sắc chỉ đến nơi rành rành
V2949 Kim thì cải nhậm Nam bình
V2950 Chàng Vương, cũng cải nhậm thành Phú dương
V2951 Sấm sanh xe ngựa vội vàng
V2952 Hai nhà cùng thuận một đường phó quan
V2953 Xây nghe thế giặc đã tan
V2954 Sóng êm Phúc kiến, lửa tàn Tích giang
V2955 Được tin Kim mới rủ Vương
V2956 Tiện đường, cùng lại tìm nàng sau xưa
V2957 Hàng-châu đến đó bấy giờ
V2958 Thật tin hỏi được tóc tơ rành rành
V2959 Rằng: "Ngày hôm nọ giao binh
V2960 "Thất cơ, Từ đã thu linh trận tiền
V2961 "Nàng Kiều công cả, chẳng đền
V2962 "Lệnh quan lại bắt ép duyên Thổ-tù
V2963 "Nàng đà gieo ngọc, trầm châu
V2964 "Sông Tiền đường đó, ấy mờ hồng nhan!"
V2965 Thương ôi! Không hợp mà tan
V2966 Một nhà vinh hiển, riêng oan một nàng!

Dòng 2967-3220

Trùng phùng

- V2967 Chiêu hồn, thiết vị, lễ thường
V2968 Giải oan, lập một đàn tràng bên sông
V2969 Ngọn triều non bạc trùng trùng

V2970 Vời trông còn tưởng cánh hồng lúc gieo
V2971 Tình thâm, bể thảm, lạ điều
V2972 Nào hồn tinh vệ biết theo chốn nào?
V2973 Cơ duyên đâu bỗng lạ sao?
V2974 Giác Duyên đâu bỗng tìm vào đến nơi
V2975 Trông lên linh vị chữ bài
V2976 Thất kinh mới hỏi: "Những người đâu ta?
V2977 "Vội nàng thân thích gần xa?
V2978 "Người còn, sao bỗng làm ma khóc người?"
V2979 Nghe tin ngỡ ngác rụng rời
V2980 Xúm quanh kể họ, rộn lời hỏi tra:
V2981 "Này chồng, này mẹ, này cha
V2982 "Này là em ruột, này là em dâu
V2983 "Thật tin nghe đã bấy lâu
V2984 "Pháp sư dạy thế, sự đâu lạ đường!"
V2985 Sư rằng: "Nhân quả với nàng
V2986 "Lâm chuy buổi trước, Tiên đường buổi sau
V2987 "Khi nàng gieo ngọc, trầm châu
V2988 "Đón nhau, tôi đã gặp nhau rước về
V2989 "Cùng nhau nường cửa Bồ-đề
V2990 "Thảo-am đó, cũng gần kề chẳng xa
V2991 "Phật tiền ngày bạc lân la
V2992 "Đăm đăm, nàng cũng nhớ nhà khôn khuây."
V2993 Nghe tin, nở mặt nở mày
V2994 Màng nào lại quá màng này nữa chẳng?
V2995 Từ phen chiếc lá lìa rừng
V2996 Thăm tìm luống những liệu chùng nước mây
V2997 Rõ ràng hoa rụng hương bay
V2998 Kiếp sau họa thấy, kiếp này hẳn thôi
V2999 Minh, dương, đôi ngã chắc rồi
V3000 Cõi trần mà lại thấy người cứu nguyên
V3001 Cùng nhau lạy tạ Giác Duyên
V3002 Bộ hành một lũ, theo liền một khi
V3003 Bể lau, vạch cỏ, tìm đi
V3004 Tình thâm luống hầy hồ nghi nửa phần
V3005 Quanh co theo giải giang tân
V3006 Khởi rừng lau đã tới sân Phật đường
V3007 Giác Duyên lên tiếng gọi nàng
V3008 Buồng trong, vội dạo sen vàng bước ra

V3009 Trông xem đủ mặt một nhà:
V3010 Xuân già còn khỏe, huyên già còn tươi
V3011 Hai em phương trưởng hòa hai
V3012 Nọ chàng Kim đó, là người ngày xưa!
V3013 Tưởng bây giờ là bao giờ
V3014 Rõ ràng mở mắt, còn ngờ chiêm bao!
V3015 Giọt châu thánh thót quyên bào
V3016 Màng màng, tủi tủi, biết bao sự tình!
V3017 Huyên già dưới gối gieo mình
V3018 Khóc than, mình kể sự mình đầu đuôi:
V3019 "Tù con lưu lạc quê người
V3020 "Bèo trôi, sóng vỗ, chốc mười lăm năm
V3021 "Tính rằng sông nước cát lăm
V3022 "Kiếp này, ai lại còn cầm gập đây?"
V3023 Ông bà trông mặt, cầm tay
V3024 Dung quang chẳng khác chi ngày bước ra
V3025 Bấy chày dãi nguyệt đầu hoa
V3026 Mười phần xuân có gầy ba bốn phần
V3027 Nổi màng, biết lấy chi cân?
V3028 Lời tan hợp, chuyện xa gần, thiếu đâu?
V3029 Hai em hỏi trước han sau
V3030 Đứng trông, chàng cũng trở sầu làm tươi
V3031 Quây nhau lạ trước Phật đài
V3032 Tái-sinh trần tạ lòng người tù bi
V3033 Kiệu hoa giục già tức thì
V3034 Vương ông dạy rước cùng về một nơi
V3035 Nàng rằng: "Chút phận hoa rơi
V3036 "Nửa đời nếm trải mọi mùi đắng cay
V3037 "Tính rằng mặt nước chân mây
V3038 "Lòng nào còn tưởng có rày nữa không?
V3039 "Được rày tái thế tương phùng
V3040 "Khát khao đã thỏa tấm lòng lâu nay
V3041 "Đã đem mình bỏ am mây
V3042 "Tuổi này gửi với cỏ cây cũng vừa
V3043 "Mùi thiên, đã bén muối dưa
V3044 "Màu thiên ăn mặc đã ưa nâu sồng
V3045 "Sự đời đã tắt lửa lòng
V3046 "Còn chen vào chốn bụi hồng làm chi?
V3047 "Dở dang nào có hay gì?"

V3048 "Đã tu, tu trót qua thì, thì thôi!
V3049 "Trùng sinh ân nặng biển trời
V3050 "Lòng nào nỡ dứt nghĩa người ra đi?"
V3051 Ông rằng: "Bỉ thử nhất thì
V3052 "Tu hành thì cũng phải khi tòng quyền
V3053 "Phải điều cầu Phật cầu tiên
V3054 "Tình kia, hiếu nọ, ai đền cho đây?
V3055 "Độ sinh nhờ đức cao dày
V3056 "Lập am, rồi sẽ rước thầy ở chung."
V3057 Nghe lời nàng phải chiều lòng
V3058 Giã sư, giã cảnh, đều cùng bước ra
V3059 Một đoàn về đến quan nha
V3060 Đoàn viên, vội mở tiệc hoa vui vầy
V3061 Tàng tàng, chén cúc dở say
V3062 Đứng lên, Vân mới giải bày một hai
V3063 Rằng: "Trong tác hợp cơ trời
V3064 "Hai bên gặp gỡ, một lời kết giao
V3065 "Gặp cơn bình địa ba đào
V3066 "Vây đem duyên chị buộc vào duyên em
V3067 "Cũng là phận cải, duyên kim
V3068 "Cũng là máu chảy ruột mềm chú sao?
V3069 "Những là rày ước mai ao
V3070 "Mười lăm năm ấy, biết bao nhiêu tình!
V3071 "Bây giờ gương vỡ lại lành
V3072 "Khuôn thiêng lửa lọc, đã đành có nơi
V3073 "Còn duyên may lại còn người
V3074 "Còn vàng trắng bạc, còn lời nguyên xưa
V3075 "Quả mai ba bảy đương vừa
V3076 "Dào non sớm liệu xe tơ kịp thì."
V3077 Dứt lời, nàng vội gạt đi:
V3078 "Sự muôn năm cũ kể chi bây giờ?
V3079 "Một lời tuy có ước xưa
V3080 "Xét mình dải gió, dầm mưa đã nhiều
V3081 "Nói càng hổ thẹn trăm chiều
V3082 "Thì cho ngọn nước thủy triều chảy xuôi!"
V3083 Chàng rằng: "Nói cũng lạ đời!
V3084 "Dẫu lòng kia vậy, còn lời ấy sao?
V3085 "Một lời đã trót thâm giao
V3086 "Dưới giày có đất, trên cao có trời!"

V3087 "Dẫu rằng vật đổi sao dời
V3088 "Tử sinh cũng giữ lấy lời tử sinh!
V3089 "Duyên kia có phụ chi tình
V3090 "Mà toan chia gánh chung tình làm hai?"
V3091 Nàng rằng: "Gia thất duyên hài
V3092 "Chút lòng ân ái, ai ai cũng lòng
V3093 "Nghĩ rằng: Trong đạo vợ chồng
V3094 "Hoa thơm phong nhụy, trăng vòng tròn gương
V3095 "Chữ trinh đáng giá nghìn vàng
V3096 "Đuốc hoa chẳng thẹn với chàng mai xưa!
V3097 "Thiếp từ ngộ biến đến giờ
V3098 "Ông qua, bướm lại, đã thừa xấu xa
V3099 "Bấy chày gió táp mưa sa
V3100 "Mấy trăng cũng khuyết, mấy hoa cũng tàn!
V3101 "Còn chi là cái hồng nhan?
V3102 "Đã xong thân thế, còn toan nổi nào?
V3103 "Nghĩ mình chẳng hổ mình sao?
V3104 "Dám đem trần cấu dụi vào bố kinh!
V3105 "Đã hay chàng nặng vì tình
V3106 "Trông hoa đèn chẳng thẹn mình lấm ru!
V3107 "Tủ rày khép cửa phòng thu
V3108 "Chẳng tu thì cũng như tu mới là!
V3109 "Chàng đâu nghĩ đến tình xa
V3110 "Đem tình cầm sắt đổi ra cầm cờ
V3111 "Nói chi kết tóc xe tơ?
V3112 "Đã buồn cả ruột, lại dờ cả đời!"
V3113 Chàng rằng: "Khéo nói nên lời!
V3114 "Mà trong lẽ phải có người có ta
V3115 "Xưa nay trong đạo đàn bà
V3116 "Chữ trinh kia cũng có ba bảy đường:
V3117 "Có khi biến, có khi thường
V3118 "Có quyền, nào phải một đường chấp kinh?
V3119 "Như nàng lấy hiếu làm trinh
V3120 "Bụi nào cho đục được mình ấy vay?
V3121 "Trời còn để có hôm nay
V3122 "Tan sương đầu ngõ, vén mây giữa trời
V3123 "Hoa tàn mà lại thêm tươi
V3124 "Trăng tàn mà lại hơn mười rằm xưa
V3125 "Có điều chi nữa mà ngờ

V3126 "Khách qua đường để hững hờ chàng Tiêu?"
V3127 Nghe chàng nói đã hết điều
V3128 Hai thân thì cũng quyết theo một bài
V3129 Hết lời khôn lẽ chối lời
V3130 Cúi đầu, nàng những ngẩn dài thở than
V3131 Nhà vừa mở tiệc đoàn viên
V3132 Hoa soi ngọn đuốc, hồng chen bức là
V3133 Cùng nhau giao bái một nhà
V3134 Lễ đà đủ lễ, đôi đà đủ đôi
V3135 Động phòng diu dặt chén mời
V3136 Bâng khuâng duyên mới, ngậm ngùi tình xưa
V3137 Những từ sen ngó đào tơ
V3138 Mười lăm năm, mới bây giờ là đây!
V3139 Tình duyên ấy, hợp tan này
V3140 Bi hoan mấy nỗi, đêm chày trăng cao
V3141 Canh khuya bức gấm rủ thao
V3142 Dưới đèn tỏ dạng, má đào thêm xuân
V3143 Tình nhân lại gặp tình nhân
V3144 Hoa xưa ong cũ, mấy phen chung tình!
V3145 Nàng rằng: "Phận thiệp đã đành
V3146 "Có làm chi nữa cái mình bỏ đi!
V3147 "Nghĩ chàng nghĩa cũ tình ghi
V3148 "Chiều lòng gọi có xương tỳ mỷ may
V3149 "Riêng lòng đã thẹn lắm thay
V3150 "Cũng là mặt đạn, mảy dầy khó coi!
V3151 "Những như âu yếm vành ngoài
V3152 "Còn toan mở mặt với người cho qua
V3153 "Lại như những thói người ta
V3154 "Vớt hương dưới đất, bẻ hoa cuối mùa
V3155 "Cũng dơ giở nhục bày trò
V3156 "Còn tình đâu nữa, là thù đấy thôi!
V3157 "Người yêu, ta xấu với người
V3158 "Yêu nhau thì lại bằng mười phụ nhau
V3159 "Cửa nhà dù tính về sau
V3160 "Thì còn em đó, lọ cầu chị đây?
V3161 "Chữ trinh còn một chút này
V3162 "Chẳng cầm cho vững, lại giày cho tan!
V3163 "Còn nhiều ân ái chan chan
V3164 "Hay gì vậy cái hoa tàn mà chơi?"

V3165 Chàng rằng: "Gắn bó một lời
V3166 "Bồng không cá nước, chim trời lỗ nhau
V3167 "Xót người lưu lạc bấy lâu
V3168 "Tuồng thề thốt nặng cũng đau đớn nhiều!
V3169 "Thương nhau sinh tử đã liều
V3170 "Gặp nhau còn chút bấy nhiêu là tình
V3171 "Chùng xuân tơ liễu còn xanh
V3172 "Nghĩ rằng chưa thoát khỏi vảnh ái ân
V3173 "Gương trong chẳng chút bụi trần
V3174 "Một lời quyết hẳn muôn phần kính thêm
V3175 "Bấy lâu đáy bể mò kim
V3176 "Là nhiều vàng đá, phải tìm trăng hoa?
V3177 "Ai ngờ lại hợp một nhà
V3178 "Lọ là chần gối, mới ra sắt cầm!"
V3179 Nghe lời sửa áo, cài trâm
V3180 Khẩu đầu lạy tạ cao thâm nghìn trùng
V3181 "Thân tàn gạn đục khơi trong
V3182 "Là nhờ quân tử khác lòng người ta
V3183 "Mấy lời tâm phúc ruột rà
V3184 "Tương tri đường ấy, mới là tương tri!
V3185 "Chở che, đùm bọc, thiếu gì?
V3186 "Trăm năm danh tiết cũng vì đêm nay!"
V3187 Thoát thôi, tay lại cầm tay
V3188 Càng yêu vì nét, càng say vì tình
V3189 Thêm nén giá, nối hương bình
V3190 Cùng nhau lại chúc chén quỳnh giao hoan
V3191 Tình xưa lai láng khôn hàn
V3192 Thong dong, lại hỏi ngón đàn ngày xưa
V3193 Nàng rằng: "Vì mấy đường tơ
V3194 "Làm người cho đến bây giờ mới thôi!
V3195 "Ăn năn thì sự đã rồi!
V3196 "Nể lòng người cũ, vâng lời một phen."
V3197 Phím đàn diu dặt tay tiên
V3198 Khói trầm cao thấp, tiếng huyền gần xa
V3199 Khúc đầu dậm ấm dương hòa!
V3200 Ấy là hồ điệp hay là Trang sinh?
V3201 Khúc đầu êm ái xuân tình!
V3202 Ấy hồn Thục đế hay mình Đỗ-quyên?
V3203 Trong sao châu rõ duênh quyên

V3204 Ấm sao hạt ngọc Lam điền mới đông!
V3205 Lọt tai nghe suốt năm cung
V3206 Tiếng nào là chẳng nã nùng xôn xao
V3207 Chàng rằng: "Phổ ấy tay nào?
V3208 "Xưa sao sầu thảm, nay sao vui vầy?
V3209 "Tẻ vui bởi tại lòng này
V3210 "Hay là khổ-tận đến ngày cam-lai?"
V3211 Nàng rằng: "Vì chút nghề chơi
V3212 "Đoạn trường tiếng ấy hại người bấy lâu!
V3213 "Một phen tri kỷ cùng nhau
V3214 "Cuốn dây từ đấy, về sau cũng chừa."
V3215 Truyện trò chưa cạn tóc tơ
V3216 Gà đà gáy sáng, trời vừa rạng đông
V3217 Tình riêng, chàng lại nói sòng
V3218 Một nhà ai cũng lạ lòng khen khao
V3219 Cho hay thực nữ chí cao
V3220 Phải người sớm muộn tối đào như ai?

Dòng 3221-3254

Đoạn kết

V3221 Hai tình vẹn vẽ hòa hai
V3222 Chẳng trong chẵn gối, cũng ngoài cầm thơ
V3223 Khi chén rượu, lúc cuộc cờ
V3224 Khi xem hoa nở, khi chờ trăng lên
V3225 Ba sinh đã phỉ mười nguyên
V3226 Duyên đôi lứa cũng là duyên bạn bầy
V3227 Nhớ lời, lập một am mây
V3228 Khiến người thân tín rước thầy Giác Duyên
V3229 Đến nơi đóng cửa gài then
V3230 Rêu trùn kê gạch, cỏ lên mái nhà
V3231 Sư đà hái thuốc phương xa
V3232 Mây bay, hạc lánh, biết là tìm đâu?
V3233 Nặng vì chút nghĩa bấy lâu
V3234 Trên am cứ giữ hương dầu hôm mai
V3235 Một nhà phúc lộc gồm hai
V3236 Nghìn năm dằng dặc, quan giai lần lần
V3237 Thừa gia chẳng hết nàng Vân
V3238 Một cây cù-mộc, một san quế-hòe

V3239 Phong lưu phú quý ai bì
V3240 Vườn xuân một cửa để bia muôn đời
V3241 Ngẫm hay muôn sự tại trời
V3242 Trời kia đã bắt làm người có thân
V3243 Bắt phong trần, phải phong trần
V3244 Cho thanh cao, mới được phần thanh cao
V3245 Có đâu thiên vị người nào
V3246 Chũ Tài, chũ Mệnh dồi dào cả hai
V3247 Có tài, mà cậy chi tài?
V3248 Chũ tài liền với chũ tai một vắn
V3249 Đã mang lấy nghiệp vào thân
V3250 Cũng đừng trách lẫn trời gần trời xa
V3251 Thiện căn ở tại lòng ta
V3252 Chũ tâm kia mới bằng ba chũ tài!
V3253 Lời quê chấp nhật đông dài
V3254 Mua vui cũng được một vài trống canh.